

காவுயன்

காலாண்டுக் கலை இலக்கிய இதழ் சித்திரை - ஆணி 1993

KALAI MUGAM

Published by	:	THIRUMARAI KALAMANRAM
Editor- in -Chief	:	Prof.N.M.Saveri
Editorial Administration	:	V.J. Constantine
Executive Editors	:	P.S.Alfred, G.V.J.Nathan
Art (Cover)	:	Ramani
Inside	:	Samy
Layout	:	Ranjith
Printers	:	Uni Arts (P.V.T) Ltd

KALAI MUGAM கலைமுகம்

**Quarterly Devoted to Literature and the Arts
Centre for Performing Arts**

திரு மறைக்கலா மன்றம்.

238, பிரதானவீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்புக்கிளை:

14/14 - A1, ஹூட்டேல் இம்பீரியல்

டிபிளிக்கேஷன் வீதி,

பம்பலப்பிட்டி.

கொழும்பு .4.

தொலைபேசி: 508722

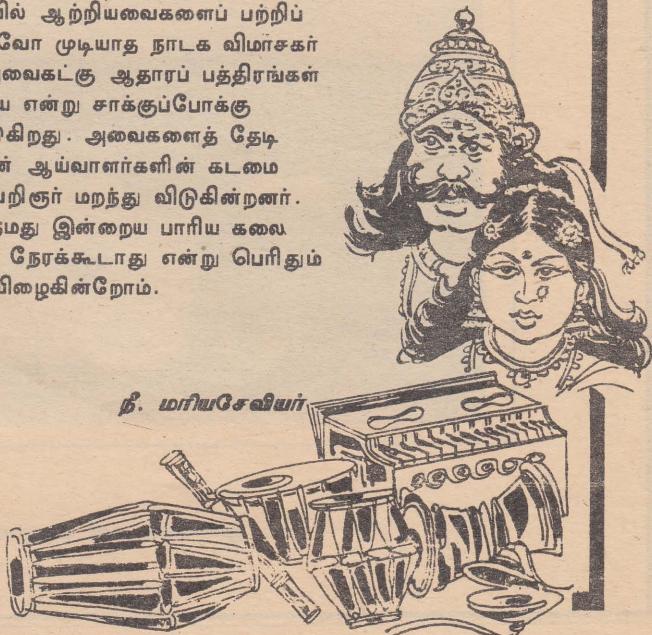

கறிவழகு

உணக்குற்

நமது மன்னின் பாரம்பரியக் கலைச் சொத்தாவிய கூத்தையும் அதன் பல்வேறு வடிவங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து நவீனப்படுத்தி வளப்பதில் இன்று திரும்பைரக் கலாமன்றம் முன்னணியில் திகழ்கின்றது. நாம் இவ்வாண்டு மேத்திரங்கள் ஏழாம் நாள் தொடக்கம் ஒன்பது வரையும் நாட்டுக்கூத்து விழா ஒன்றினை நடத்தினோம். அவ்விழாவின்போது கூத்துத்துறையில் வஸ்லுநர்கள் ஆய்வுரைகள் வழங்கினார். இருபத்திராண்டு அண்ணாவிமார் பொன்னாட்ட போர்க்கப்பட்டு பாராட்டப்பட்டனர். முதல் தடவையாக ஒன்பது வேறுபட்ட நாட்டுக்கூத்துகள் ஓரே அரங்கில் மேடையேறின. பல்லாயிரக்கணக்கான சுவைஞர் கண்டனர்; களித்தனர்; தமது மரபுக் கலைகள் தனிச்சிறப்புடையன என்ற பெருமிதத்தில் திளைத்தனர். இவ்விதழ் அவ்விழாவின் சில கட்டங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் நமது மன்றம் நாட்கத்துறையில் ஆற்றியவைகளைப் பற்றிப் பேசவோ எழுதவோ முடியாத நாடக விமர்சகர் பலர் உண்டு. அவைகட்டு ஆதாரப் பத்திரங்கள் இல்லையே என்று சாக்குப்போக்கு சொல்லப்படுகிறது. அவைகளைத் தேடி எடுப்பதுதான் ஆய்வாளர்களின் கடமை என்பதை அவ்வறிஞர் மறந்து விடுகின்றனர். அதேநிலை நமது இன்றைய பாரிய கலை முயற்சிகளுக்கும் நேரக்கூடாது என்று பெரிதும் விழைகின்றோம்.

தீ. மரியுசேவியர்

திரு மறைக்கலாமன்றம் எடுத்த
நாட்டுக்கூத்து விழா சிறப்பு மலர்
7,8,9 வேகாசி 1993

7.5.1993 இல்

பேசுப்பெஞ்சன்

மூல்லைக் கவி உரையாற்றுகிறார்.

யாழ் மாநகர தெப
ஆணையாளர் உயர்
திரு.
பொ. பாலசிங்கம்

பார்வை
யாளர்கள்

இலங்கேஸ்வரன்
சுத்திலிருந்து

இலங்கேஸ்வரன் மன்னார்ப் பாங்கு

மன்னார் நாட்டுக் கூத்துக்களின் தோற்றம் கிறிஸ்தவ நாட்டுக் கூத்துக்களுடனேயே ஆரம்பமாகின்றது. இக் கூத்துக்களில் பெரும்பாலானவை மதம் மாற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவப் புலவர்களாலேயே எழுதப்பட்டவையாகும். அக்காலத்திலிருந்த இந்துக்கள் போத்துக்கேயரின் வருகையில் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்டு தங்களது கூத்துப் பாரம்பரியத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ கூத்துக்களைத் தோற்றுவித்தனரென்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆயினும் போத்துக்கேயரின் வருகைக்கு முறப்பட்ட கூத்துப் பாரம்பரியம் எத்தகையதென்பதை அறிவதற்கு போதிய சான்றுகள் இல்லையென்றே பெரும்பாலும் கூறலாம்.

இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைப் போத்துக்கேயர் கைப்பற்றியமையால் பெரும்பாலான நாட்டுக்கூத்துக்கள் கரையோர மக்களிடையே இருப்பதைக் காணலாம். இந்தவகையில் மன்னாரிலும் கரையோரப்பகுதிகளிலேயே பெரும்பாலான நாட்டுக்கூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. மன்னார் நாட்டுக்கூத்துக்களை மாதோட்டப்பாங்கு.

யாழ்ப்பாணப்பாங்கு என இரு பிரிவில் அடக்குவர். மாதோட்டப்பாங்கை தென்பாங்கெனவும் யாழ்ப்பாணப்பாங்கை வடபாங்கெனவும் கூறுவதுண்டு. தென்பாங்கில் எழுதப்பட்ட மூவிராசாக்கள் வாசகப்பாவே மன்னார் மாதோட்டப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட முதல் கூத்தென அறியக்கிடக்கின்றது. தென் பாங்கில் அமைந்த கூத்துக்கள் மன்னாரைத் தவிர வேறு இடங்களில் காணப்படாததால் இக் கூத்து மன்னாருக்குரிய கூத்தாகவே கொள்ளப்படுகிறது.

வடபாங்குக் கூத்துக்கும் கரையோரப் பிரதேசங்களில் ஆடப்படும் கூத்துகளுக்குமிடையே கதைப்பொருள், பாடல்வகை, நாடக அமைப்பு ஆகியவற்றில் காணப்படும் ஒற்றுமையை வைத்து யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்கள் மன்னாருக்கு வந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண கரையோர மீனவர்களுக்கும் மன்னார் மாதோட்டக் கரையோர மீனவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பினால் யாழ்ப்பாணக் கரையோர மக்களிடம் வழங்கிவந்த கூத்தும் மன்னாரின் தென்பாங்குக் கூத்தும் இணைந்தே வடபாங்கு கூத்து உருவானதெனலாம். வடபாங்கிற்கும்

தென்பாங்கிற்கும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்தவகையில் இலங்கேஸ்வரன் நாட்டுக்கூத்து வடபாங்கைச் சேர்ந்தது. இது சிறந்த ஆட்டங்களையும் பாடல்களையும் கொண்டு பார்ப்பவர்கள் இரசிகக்கூடிய தன்மையில் காணப்படுகின்றது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நவீன முறைகளைக் கையாண்டு கூத்துக்களை மேடையேற்றிவரும் இக்காலத்தில் பழைய மரபுகளைக் கையாண்டு மரபுவழி தவறாமல் கூத்துக்களை இன்றும் மேடையேற்றி வருவது மன்னாருக்குரிய சிறப்பான அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான சிறப்பம்சம் கொண்ட கூத்துக்கள் மன்னாரின் சில இடங்களிலேயே நேர்த்திக் கடனுக்காக மேடையேற்றப் பட்டு வருகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் எவ்வாறு இரவு இரவாக ஆடப்பட்டு வந்ததோ எவ்வாறு ஓவி, ஓளி, ஓப்பனை மேடையமைப்பு போன்றன காணப்பட்டதோ அதேபோல் இன்றும் அங்கு கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. எனலாம். இவை பெரும்பாலும் தென்பாங்குக் கூத்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன.

தொகுப்பு: F. மெரிஷியா

பாஞ்சாவி சபதம்
கூத்திலிருந்து

பாஞ்சாலி சபதம்

தென்மோடி

பாஞ்சாலி சபதம் என்னும் நாட்டுக்கூத்து தென்மோடி மெட்டிலமைந்த நாட்டுக்கூத்தாகும். தென்மோடிப் பாடல்களுடன், காரைநகருக்கேயுரிய சிறப்பான ஆட்டங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டும் இக்கூத்து சமைக்கப் பட்டுள்ளது. காரைநகர். சிழக்கிலூள்ள மக்கள் தாங்கள் ஆடிவரும் கூத்தை தென்மோடிக் கூத்து என்பர். இவர்களது கூத்து மரபில் ஏனைய இடங்களுக்குமிரிய பாடல், ஆடல் மரபுகளும் உண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்பாங்கு மலையாள மக்களிடமிருந்தும் காரைநகருக்குள் புதுநிதிருக்கல்மென நம்பப் படுகின்றது. கதகளியின் சாயலும் இப்பாங்கில் இருக்கின்றது.

இப்பாங்கில் குதிரையாட்டம் தனித்துவம் யிக்கது. அடுத்து அனுமார் ஆட்டமும் சிறப்பான ஆட்டமென்று கூறலாம். இது மூல்லைத்தீவில் கோவலன் கூத்தில் ஆட்டப்படும் வஞ்சிப்பத்தனின் ஆட்டத்துடன் ஒப்பிடக் கூடியது. இதுபற்றி மூல்லைத்தீவில் பிரபலமான அண்ணாவிமார் பொன்னம்பலத்திடமும், சுப்பிரமணியத்திடமும் கேட்ட போது அவர்கள் “யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடப்பட்ட கோவலன் கூத்தை சிறப்பாக

மேடையேற்றியவர் செம்பியன்பற்றைச் சேர்ந்த அண்ணாவியார் கோவலன் முருகர் அவர்களும். இவரிடம் மூல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த அண்ணாவியார் மாணிக்கம் அவர்களும், மாணிக்கத்திடம் நாங்கள் இருவரும் இக் கூத்து மரபைப் பயின்றோம். ஆகவே அனுமார் ஆட்டம் வஞ்சிப் பத்தனாட்டத்துடன் ஒத்திருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை” என்று கூறினார்கள்.

இப்பாங்கில் வட்டக் கோட்டாட்டம், எட்டு, நாலடி, உலா உடுக்கு, கண்ணி, துரிதம், பொட்டுத் துரிதம், துள்ளல் எதிராட்டம், மாறி ஆடுதல், அடந்தை போன்ற பதினெந்து, இருபது ஆட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்போது சிறப்பாக ஏழைட்டு ஆட்டங்களே கையாளப்படுகின்றன. வீசாணம் எனும் ஆட்டம் இன்று கைவிடப்பட்டு வருகிறதென்னாம். முன்பு ஒவ்வொரு பாத்திரமும் ஆடி கொண்டும் பாடி கொண்டும் திரை பிடி க்க மறைவிலிருந்து மேடைக்கு வருவது வழக்கம். தற்பொழுது தாளத்திற்கேற்ப ஆடி கொண்டு மேடைக்கு வருதல் காணப்படுகின்றது. முன்பு காணப்பட்ட V வடிவம் போன்ற வடிவங்கள் இன்று வேறு வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளன. முன்பு பாடல்களில் காணப்படும் இழுப்புத்தன்மைஇப்போது குறைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு கையாளப்பட்ட இராக வசன நடை இன்று தனி வசன நடையாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

கலாந்தி காரை செ. சந்தரம்பிள்ளை.

காணலாம். வடமோடியை விட காரைநகர் தென்மோடியின் ஆட்டம் கடினமானது. முன்பு காணப்பட்ட பாங்கின் அம்சங்கள் இன்று காலத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப மாற்றங்களை எய்தியுள்ளன. முன்பு கடினமான ஆட்டங்களைக் கையாண்டு நாட்டுக் கூத்துக்களை ஆடி னர். ஆனால் இன்று கடினமான ஆட்டங்களை விடுத்து இலகுவான ஆட்டங்களே கையாளப்படுகின்றன. வீசாணம் எனும் ஆட்டம் இன்று கைவிடப்பட்டு வருகிறதென்னாம். முன்பு ஒவ்வொரு பாத்திரமும் ஆடி கொண்டும் பாதி கொண்டும் திரை பிடி க்க மறைவிலிருந்து மேடைக்கு வருவது வழக்கம். தற்பொழுது தாளத்திற்கேற்ப ஆடி கொண்டு மேடைக்கு வருதல் காணப்படுகின்றது. முன்பு காணப்பட்ட V வடிவம் போன்ற வடிவங்கள் இன்று வேறு வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளன. முன்பு பாடல்களில் காணப்படும் இழுப்புத்தன்மைஇப்போது குறைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு கையாளப்பட்ட இராக வசன நடை இன்று தனி வசன நடையாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

08.05.1993 இல்

பேச்டி மத்துக்கள்

செங்கை ஆழியான்
குத்துவிளக்கு
ஏற்றுகின்றார்.

கலாநிதி காரை
சந்தரம்பிள்ளை
உரையாற்றுகிறார்.

வீமன்
புஸ்பயாத்திரை
வட்டுக்கோட்டைக்
கலைஞர்கள்

அர்ச்சனை
பாசபதம் பெறல்.

வட்டுக்கோட்டையும் ஆட்டக்கூத்தும்

வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அமியிருத்திச் சங்கம் வடமோடிமீல் அமைந்த “வீமன் புள்ள யாத்திரை”, “அருச்சனை பாகரதம் பெறல்” ஆசிய இரு கூத்துக்களை அரசுகேற்றினர்.

குத்து ஆடுவது கூத்து எனப்படும். நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்பட்டுவந்த கூத்துக்கள் நாட்டுக் கூத்து அல்லது நாட்டார் கூத்துக்கள் என அழைக்கப் பட்டன. வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவித்திச் சபையினர் திருமறைக்கலாமன்ற நாடக விழாவில் மேடையேற்றுகின்ற “வீமன் புள்ள யாத்திரை”, “அருச்சனை பாகரதம் பெறல்” நாடகக் காட்சிகள் வடமோடி என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆட்டமறையிலானவை. வட்டுக்கோட்டையில் இப்பாங்கானது மரபுவழி தவறாமல் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இன்றுவரை அவர்கள் வட்டக் கொட்டகையிலேயே கூத்து ஆடுவருகின்றார்கள். வட்டக்கொட்டகையில் கூத்து ஆடுவரும் வழக்கம் நெடுங்கலமாக இருந்து வந்துள்ளதால் வட்டுக் கொட்டகைதான் வட்டுக்கோட்டையாக மாறியிருக்குமோ என்ற ஜயப்பாடுமுண்டு. இவர்கள் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் காலையில் கூறப்பட்ட மேடையமைப்பு மறையில் பசுந்தாக மன்னினால் அமைக்கப்பட்ட மேடையிலேயே இன்றும் ஆடுவருகின்றார்கள். பலகையினால் அமைக்கப்பட்ட

மேடையில் இவர்கள் நாடகம் ஆடுவதில்லை. பலகையின் சப்தம் மத்தள ஒசையையும் மிஞ்சிவிடும் என்பதில் கவனமுடையவர்கள் இவர்களின் கூத்துக்களுக்கு மத்தளமும் சதங்கையும் தாளமுமே இன்றுவரையில் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வேறு இசைக்கருவிகளைப் பாவிக்கப் போனால் இக்குத்தின் மரபிலிருந்து தவறிவிடுவோம் என்ற ஜயமும் இவர்களுக்கு உண்டு.அவ்வாறே தம்முன்னோர்கள் எப்படியான உடைகளைக் கூத்தில் கையாண்டார்களோ அவ்வன்னமே இன்றுவரையும் அதனைப் பேணி வருகின்றார்கள். இவர்கள் தருமபுத்திரன், குருகேந்திரன், விராடன்,இந்திர குமாரன், வாளபிமன் போன்ற பல நாடகங்களையும் ஆடியுள்ளனர். இவர்களது ஆட்ட முறைக்கும், மலையாளத்தில் ஆடப்படுகின்ற ஆட்ட முறைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் இவர்களின் முன்னோர்கள் வியாபாரம் காரணமாக மலையாளத்துடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததும் சிந்திக்க வேண்டியதே. 1765 ஆம் ஆண்டில் கந்தர் என்பவர் வீமனாக வேடமிட்டு நாடகமாடி யிருக்கிறார்.

அதனால் அவர் வீமன் கந்தர் என்றே அழைக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவ்வாறே விராட நாடகத்தில் பாட்டாவாக (வீட்டுமர்) நடித்தவர் பாட்டா என்றே அழைக்கப் பட்டுள்ளார். அவர்களின் வம்சம் இன்றும் பாட்டா வம்சம் என்றே அழைக்கப் படுகின்றது. திரு. மு. சீவரெட்டன் என்பவர் எழுதிய “வணிகன் வரலாறு” என்னும் நூல் பாட்டா வம்சத்தவர்களுக்கு அரப்பணம் செய்துள்ளதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இதே போன்று கரணன் பகுதி, துரியோதனன் பகுதி, சகுனி பகுதி என்றும் பாராட்டி வருவதும் இக் கூத்துக்களின் செல்வக்கை காட்டுகின்றன. 1960ம் ஆண்டில் உருவாக்கப் பட்ட நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திச் சபையானது கூத்துக்கு ஆற்றி வருகின்ற சேவைகள் பாராட்டப்பட வேண்டியதே. கலை வளர்ச்சியடைந்த இன்றய காலகட்டத்திலும் இளம் பெண்கள் நடிப்பதற்கு முன்வருகின்றார்களில்லை என்ற ஆதங்கம் இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது.

நா.க. நாகப்பு

காத்தவராயன்
சுத்திவிருந்து

காத்தவராயன் கூத்து

திருமறைக்கலாமன்ற நாட்டுக்கூத்து விழாவில் மேடையேறுகின்ற பல்வேறுபட்ட கூத்துக்கள் வரிசையில் காத்தான் கூத்தும் ஒன்றாகும். காத்தான் என்ற பெயரிலும் காத்தவராயன் என்ற பெயரிலும் மேடையேற்றப் பட்டு வரும் இக்கூத்து ஒரு மரபுவழிக் கூத்தாகும். உடுக்கை அடித்துக் கடை சொல்லும் நிலையில் ஆரம்பமாகி நாளைத்தில் இது நாடக வடிவத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இக்கூத்தின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் சிந்து நடையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. பாடல்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சிந்துநடை என்னும் பெயர் காலம் போக்கில் ஆடுகின்ற ஆட்டத்தைக் குறிப்பதாயிற்று என்பர் கலாநிதி காரை செ. சுந்தரம் இள்ளை.

சைவப் புராணங்களில் ஒன்றான காஞ்சி புராணத்தில் முத்துமாரி அம்மன் என்கின்ற காலம் தெய்வம் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. அதனை அடிப்படையாக கொண்டு அத்தெய்வத்தினுடைய சிறப்பை எடுத்துக் காட்டும் முகமாக இக்கடை உருவாகியிருக்கலாம்.

எவரையும் இலகுவில் ஈர்க்கும் ஜனரஞ்சகமான அப்பாடல்களில்பேசக் கார்க்கு மொழி

கையாளப்பட்டிருப்பதுவும் ஒரு சிறப்பாகும். இடங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மெட்டுகள் நடை மாறி வருவதும் கவர்ச்சியாக இருக்கும். குறிப்பாக இக்கூத்தின் இறுதியில் வரும் கழுமரப்பாடல்கள் பக்கிச் சுவையும் சோகச் சுவையும் நிறைந்தவையாகும். அக்காலங்களில் இக்கூத்து பக்கி சிரத்தையுடன் ஆடப்பட்டு வந்தது. காத்தான் கழுமரத்திலிருந்து பாடுகின்ற நேரம் மழை வந்ததாகவும் முத்தோர்கள் வராருமையாகக் கூறிக்கொள்வார்.

இக்கூத்தானது ஒரு பிரதேசத்திற்கு உயிர் கூத்தாக இல்லை. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஆடுகின்ற முறைகளில் சிறு சிறு வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ் அடாநாட்டில் மட்டும் அல்லாமல் மன்னார், முல்லைத்தீவு, தென்னோமரவாடி (திருகொண்மலைக்கு அண்மையிலுள்ள இடம்), கும்பநும்பாட்டி, நிலாவெளி ஆகிய இடங்களிலும் ஆடப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் உடுக்கோடும் தாளத்தோடும் ஆடப்பட்டு வந்த இக்கூத்துக்களில் (ஏனைய நாடகங்களைப் போன்று) இன்று தபேஸா

ஹார்மோனியம், மிருதங்கம் போன்ற வாத்தியக் கருவிகளும் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இக்கட்டுரைக்கான தகவல்கள்:

கலாநிதி செ. காரை சுந்தரம்பிள்ளை நவோவிழுப் பி. என். செல்லத்துரை கோப்பாய் நா விமலநுதான் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்பட்டது.

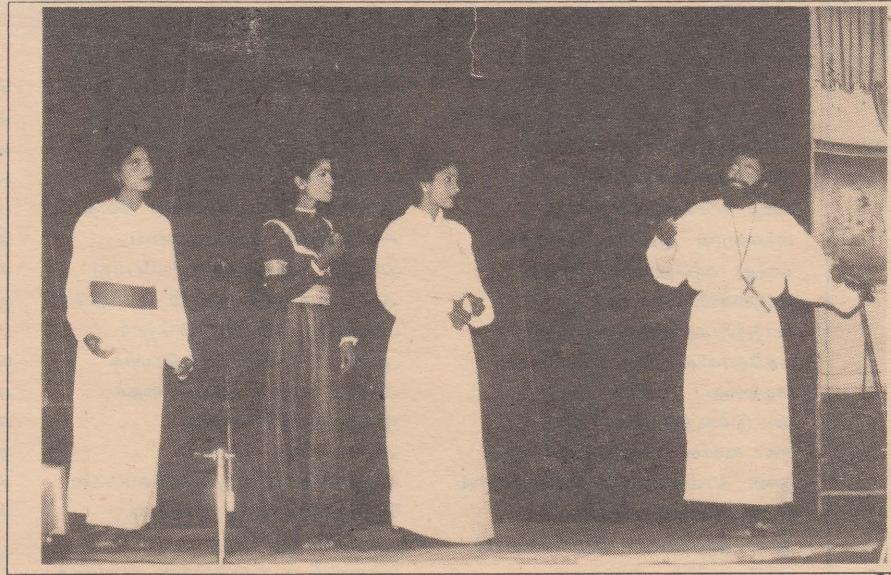
நிகழ்வுகள்

வானம் சிவந்திருக்கும் போது வானமே சிவப்பென்றாகுமோ? பணக்குக் கீழ் இருந்ததனால் கள்குடித்தான் என்பதோ? நிகழ்வுகள் தோற்றங்களை

நீ கண்டு மயங்காதே:
நிகழ்வுகள் உன் மேலே
ஆதிக்கம் செலுத்துமெனின்
கையிறு பாம்பாய் தெரிவதுண்டு
ஏனெனில்
தோற்றங்கள் நிகழ்வுகளின்
பின் புவத்தில்
அவைகளின் எதிர்மறைகள்
ஒளித்திருக்கும்
எனவே தான் நன்பனே!
நிகழ்வுகள் தோற்றங்களின்
பின்புலத்தின் மேலே
அறிவைச் செலுத்து
அவைகள் பற்றிய
உண்மை வெளிவரும்.

09.05.1993 இல்

பேசுத் திட்டங்கள்

மேலே:
அருட்டிரு.
பிலேந்திரன்
உரையாற்றுகிறார்.

இடது:
యతுமாரி
குத்திலிருந்து

தென்மோடி

“தூக்குமாரியும் நாவாந்துறை சென் நீக்கிலாஸ் சனசமூகம் வழங்கியிபுணித நீக்கிலாஸ் தீட்டதும்தென்மோடியில் அமைந்த குத்துக்களாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் புராண இதிகாசக்கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு கோயில் திருவிழாக்களிலும்சிறப்பு வைபவங்களிலும் தமிழ் மக்களால் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்து குத்தோலிக்க சமய வருகையினால் பல மாந்றங்களுக்குள்ளாகியது. குத்தோலிக்க மத குரவர் தம் மதத்தைப் பரப்ப நாட்டுக்கூத்துகளை ஊடகமாகப்பயன்படுத்தி திரு நாள் காலங்களில் ஆலயங்களில் மேடையேற்றி வந்தனர். இக்கூத்துக்களை அரங்கேற்றிக் குத்தோலிக்க மதத்தைச்

சிறந்தோங்கச் செய்வதில் இவர்கள் கூட்டிய ஆர்வமும் ஊக்கமும் குத்தோலிக்கக் கூத்துக்கள் பலவற்றைத் தோற்றுவித்தன.இவர்கள் வேத சாட்சிகளின் வாழ்க்கையை நாட்டுக் கூத்துகளாக்கியபோது அக் கதைகளில் வரும் புனிதர்கள் வானதூர்கள் போன்றோர் ஆடுவதற்கேற்ற பாத்திரமாக அமையாததால் ஆட்டத்தைக் குறைத்து அசைவுகள், அபிநியங்கள் கொண்ட கூத்துக்களை உருவாக்கினார்கள். தொடக்கத்தில், குற்றவர்கள், நாட்டுக்கூத்தானது பாமர மக்களின் கூத்தாகுமென ஒதுக்கத்

தொடங்கினர். அண்மைக்காலங்களில் குற்றவர்களும், தேசிய கலாச்சாரத்தை வளர்க்கும் ஆரவம் உள்ளவர்களும் இக்கூத்துக்களில் அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். நவீன முறைகளைக் கையாண்டு அனைவரும் இரசிக்கக்குத்தக் கையெலும் கடின சொற்கள் கைவிடப்பட்டு எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளும் எனிய நடையுடன் சென்ற ஆண்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தால் இது மேடையேற்றப்பட்டது.

அ. பாலதாஸ்.

கண்ணகி வழக்குரை கோவலன் கூத்து முல்லைத்தீவுப் பாங்கு

முல்லைத்தீவு வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கோயிலின் தோற்றும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கலாமென்றும் அதனாடாகவே கூத்தின் வருகையும் நிகழ்ந்திருக்கலாமென்றும் மரபு ரீதியில் நம்பப்படுகிறது. இக்கூத்தின் உடை அமைப்புகள் கேரளத்திற்குரியவை என்று கூறுவர். ஆனாலும் எதையும் திட்டவட்டமாக்க கூற முடியாது. வடமோடிப் பாங்கிலுள்ள சில ஆட்டமுறைகள் முல்லைத்தீவுப் பாங்கில் காணப்படுகின்றன. மத நேர்த்துக்கடனுக்காக முல்லைத்தீவில் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்தன. அவற்றில் சிறப்பாகக் கண்ணகிக் கூத்தைக் குறிப்பிடலாம். இக்கூத்தின் ஆட்டமுறைகள் கைதையினுடைய போக்கைக் காட்டுவதற்கேற்ப கவர்ச்சியானதாக, விறு விறுப்பான் அம்சங்களைக் கொண்டு கலைஞர்

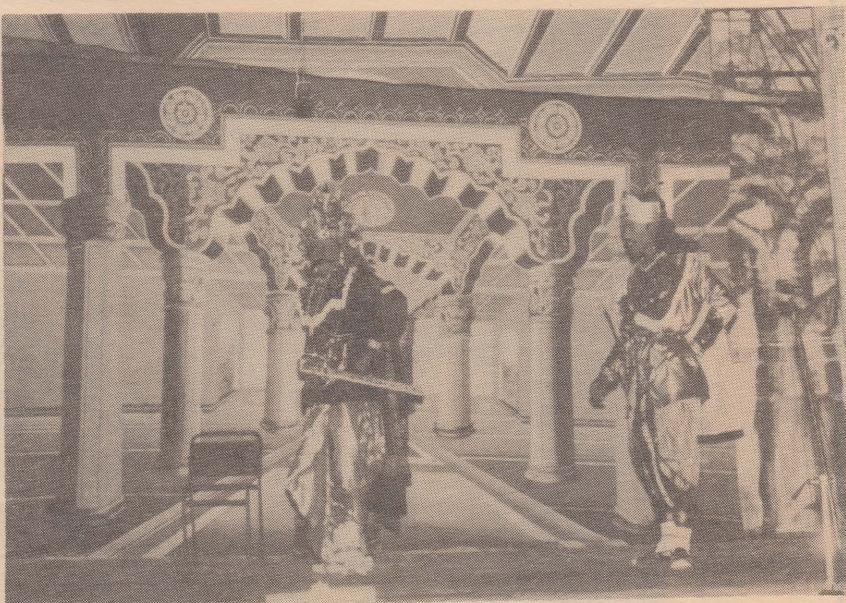
உள்வாங்கக் கூடிய தன்மையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவுக்கென சில ஆட்டங்கள் தனிச்சிறப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றன. உதாரணமாகப் பொற்கொல்ல நுடைய ஆட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம், 1984ல் யாழ் மாநகர சபைப் பொது நூல்நிலையத் திறப்பு விழா மலரில் சமூத்துத் தமிழ்க்கூத்து என்ற கட்டுரையை எழுதிய பேராசிரியர் ச. வித்துதியானந்தன் அவர்கள் வழுமல்லைத்தீவுக்குரிய கூத்து மரபினை அங்கு ஆடப்படும் கோவலன் கூத்துலேயே காணலாம். வற்றாப்பளை கண்ணகி கோயில் ஆண்டுப்பூசையில் கோவலன் கூத்து ஆடப்படுகிறது. இக் கூத்தில் வரும் வாஞ்சிப்பத்தின் ஆட்டம் விறுவிறுப்பும் அழகுமுடையது. இவ் ஆட்ட

முறைகள் அவசியம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூல்லைத்தீவுப் பகுதியில் ஆடப்பட்டு வந்த இக் கூத்தினை ஏறக்குறைய பதினெட்டாண்து வருடங்களிற்கு முன் அண்ணா வியார் சுப்பிரமணியம் தன் முயற்சியினால் பேராத னைப் பல்கழைக் கழகத்திலே இரு சில இடங்களிலும் இடம் பெறச் செய்தார். எனினும் இக்கூத்தினுடைய விளம் யும் ஆட்டமுறையினையும் மூல்லைத்தீவு மாவட்டத் திறஞ்சி வெளியேகொண்டு வந்து கலைஞர்களிடையே உள்வாங்கச் செய்த முயற்சியில் வெற்றியிட்டியவர் செ. மெற்றாஸ் மயில் அவர்களாகும். இவர் பாமர மக்களால் மூல்லைத்தீவில் ஆடப்பட்டு வந்த இக் கூத்தைக் கற்றவர்களால் மேடையேற்ற வைத்து படித்தவரும் சுவைக்கக் கூடிய வகையில் பாரம்பரிய முறை தவறாது தயாரித்து மக்களுடைய வரவேற்றபைப் பெற்றார். இலங்கை ரூபவாஹினியாலும் இக்கூத்துத் தயாரிக்கப்பட்டு ஒளிபரப்புச் செய்யப் பட்டது. இலங்கை இந்துக் கலாச்சார அமைச்சினால் கொழும்பு குதிரேசன் மன்றத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. 1992ம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக

புனித நிக்கிளாஸ் கூத்திவிருந்து

பவளக்கொடி சூத்திவிருந்து

கண்ணகி வழக்குரை சூத்திலிருந்து

கைலாசபதி மன்ற பத்திலும் 1993ம் ஆண்டு இளம் கலைஞர் மன்ற இசை விழாவிலும் இடம்பெற்றது.

ஆரம்ப காலத் தில் வட்டக்களாயில் ஆடப்பட்டு வந்த இக் கூத்துக்களை இன்று நவீன மேடைகளில் ஆடி வருவதால் அக்காலத்தில் பயன் படுத்தப்பட்ட மூலஸைப்பாங்கின் சில தன்மைகள் இன்று மேடையில் புகுத்தப்பட முடியாமல் மறைந்து போகின்றன. இத்துடன் இரவிரவாக மேடையேற்றப்பட்ட கூத்துகளை ஓரிரண்டு மணித்தி யாலங்கள் அரங்கேற ரும்போது மரபு ரீதியான சில ஆட்டங்கள் மறைந்து போகின்றன. தற்போது ஆரம்ப காலத்தில் பாவிக் கப்பட்ட கூத்து உடுப்புகள் இல்லையெனினும் ஒரு சில முக்கிய உடுப்புக்களைச் சிலர் தமது தனிப்பட்ட விருப்புக்கிணங்க வைத்திருக்கின்றார்கள்.

செ. மெற்றாஸ் மயில்.

**திரு மறைக்கலாமன்றத்தினால்
பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்ட
அண்ணாவிமார்கள்**

07.05.1993

1. ஆனாசி அருளப்பு

நாரந்தனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 10 நாடகங்கள் வரை நடித்தருக்கிறார். 35 நாடகங்கள் வரையில் பழக்கியிருக்கிறார்.

கலாநிதி பூந்தான் யோசேப்பு அவர்களால் "கலைக் காவலன்" எனப் புகழப்பட்டிருக்கின்றான். 1977ம் ஆண்டு கொழும்பு மாநகரில் புனித அந்தோனியார் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி, பொற்கிழி வழங்கி "அமிர்தகான அண்ணாவி" என்னும் பட்டம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

1978ல் ஊர் காவற் றுறையில் நடைபெற்ற "வேளாங்கண்ணி" நாட்டுக்கூத்தில் பொன்னாடை போர்த்தி, பொற்கிழி வழங்கி "நாடகரத்தினம்" என்னும் பட்டம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டார். 1985ல் "செபஸ்தியார் நாட்டுக்கூத்தினபோது மேன்மை தங்கிய ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி "நாடகக்காவலர்" எனும் பட்டம் சூட்டப்பட்டது.

2. சின்னத்தம்பி அந்தோனி

பாலைழுறைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 10 நாடகங்கள் வரையில் நடித்திருக்கிறார். 30 நாடகங்களுக்குமேல் பழக்கியுமிள்ளார். 1975ம் ஆண்டு யாழ்ந்தர உதவி முதல்வராக இருந்த திரு. டி. ரு. அழகையா அவர்களால் "நாடகக் கலைமனி" எனும் பட்டம் சூட்டப் பெற்றவர்.

3. யோசப் திரேசம்மா

கொழும்புத்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 2 நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார். 9 நாடகங்கள் வரை பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார். இலங்கை வாளெளிக்கும் நாடகங்கள் பதிவாக்கம் செய்துள்ளார். 1972ல் கலைக்காரர் மந்திரியால் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

4. குரு சமுத்து திரு ச்செல்வம்

மாணிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 14 நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார். கலையரசு கொரணவிங்கம் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்துக் கொரவிக்

கப்பட்டார். 1971ம் ஆண்டு ஞானமனி ஆசிரியர் அவர்களால் "கலைக்கூடர்" என்னும் பட்டஞ் சூட்டிக் கொரவிக் கப்பட்டுள்ளார்.

5. சுவாம்பிள்ளை தம்பித்துரை

ஆனைக்கோட்டை உயரப்புலத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இமானுவேல், பாலகுரன், எஸ்தாக்கியார், சங்கிலியன், சகோதரபாசம், கண்டி அரசன் போன்ற 20 நாடகங்களைப் பழக்கி நடித்துள்ளார். மேலும் 15 நாடகங்கள் வரை பழக்கியுள்ளார். "சகோதரபாசம்" என்னும் தென்மோடி நாடகத்தை இயற்றியுள்ளார். 1976ம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் திரு. சண்முகதாஸ் அவர்களால் "நாட்டுக்கூத்துக் கலைமனி" பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார். 1977ல் அண்ணாவியார் விருதும், 1981ல் "நாட்டுக்கூத்து இசைச்சக்கரவர்த்தி" எனப் பட்டம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

6. நீக்கிலான் வின்சன்டிபோல்

நாவாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 50 நாடகங்கள் நடித்துள்ளார். 6 நாடகங்கள் வரை நெறிப் படுத்தி மேடையேற்றியுள்ளார்.

வேளாங்கண்ணி, யுதாதேயு, புனிதநீக்கிளார் போன்ற 11 நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். திரு. பூந்தான் யோசேப் அவர்களால் "இசைத்திலகம்" என்றும் ஆசிரியர் சத்தியசீலன் அவர்களால் 1992ல் "இசை நம்பி" எனும் பட்டமும் சூட்டப்பட்டுள்ளார். அத்துடன் பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழி வழங்கி கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

7. ஆசீர்வாதம் மரியதாஸ்

கொய்யாதோட்டத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், குருநகரை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். 25 நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். 5 நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார். 1977ல் M.B. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி "இனிமைக்குரலோன்" இசைவேந்தன் எனப் பட்டங்கள் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

நாட்டுக்கூத்துக்கலைஞர் மட்டத்தில், பல பிரதேசங்களில் முன்னணிக் கலைஞராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் தனது ஒன்பதாவது வயதிலிருந்தே நாட்டுக்கூத்தில் ஈடுபாடு உடையவராக இருந்தார்.

8. ஞா. வரப்பிரகாசம்

நீர்வேலியைச் சேர்ந்தவர். கொழும்புத்துறையைப் புகுந்த இடமாகக் கொண்டவர். சவீன்கள்னி-அரிச்சந்திரா போன்ற 30 நாடகங்களில் நடித்தவர் “கலைஞராகந்தார்” என்னும் பட்டம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டவர்.

9. ஞா. ஞானப்பிரகாசம்

யாழ்ப்பானம் குருசோ வீதியைச் சேர்ந்தவர். “உடை படாமுத்திரை” போன்ற 20 நாடகங்கள் வரை நடித்தவர்.

10. புலவர். ஆசீர்வாதம் செகராஜசிங்கம்
இவர் பாலையூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். “குழஷ்கிக்காரன் வீழ்ச்சி” கிறிஸ்மஸ்பரிசு வெற்றியின் இரகசியம், பூதத்தம்பி, இமானுவேல், இராவணன், மனோகரா, யோசவாஸ், சம்பூரண அரிச்சந்திரா போன்ற ஒன்பது நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்.

08.05.1993 இல்

1. செல்லப்பா நடராசா

வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 35 வருடகாலமாக நாட்டுக்கூத்து, காவடி போன்ற நிகழ்ச்சி களில் மத்தளம் வாசித்து வருகிறார்.

1974ல் கலாச்சார அமைச்சரால் கலாச்சார மன்றபதி திறப்புவிழாவின்போது பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவிக்கப்பட்டவர். 1975ல் வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக் கூத்துக் குழுவினரால் “மத்தளவித்துவான்” எனும் பட்டம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டவர். 6 நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார்.

2. அப்புக்குட்டி முரு கவேள்

வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தர்மபுத்திரன், விராட நாடகம், குருகேத்திரன், இந்திரகுமாரன், வாள்அபிமன்னன் போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். ஏறக்குறைய 35 நாடகங்கள் வரை மேடையேற்றப்படாமல் அவர் கைவசம் எழுத்துப் பிரதியாக உண்டு.

நாடகத்துறையில் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றவர். பல நாடகங்களை வாணொலியில் ஓலிப்பதில் செய்துள்ளார். ஜனாதிபதி பதவியேற்பு வைபவத்தில் “தர்மபுத்திரன்” நாடகத்தை மேடையேற்றி ஜனாதிபதியின் பாராட்டையும் பெற்றவர். 15 வயது தொடக்கம் இற்றை வரைக்கும் நாட்டுக்கூத்துக்குத் தன்னை அரப்பணித்துள்ளார்.

3. நாகமுத்து சின்னத்துரை

அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அனுகுரு புத்திரன், எம்பரதோர், ஏகலைவன் போன்ற நாடகங்களை நடித்தும், பழக்கியமுள்ளார்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களால் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் “கோவலன் கண்ணகி” நாடகத்தினைப் பழக்கியதன் காரணத்தினால் “அண்ணாவியார்” பட்டம் அளிக்கப்பட்டுக் கொரவிக்கப்பட்டவர்.

4. நல்லான் தங்கவேலு

வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கதைவழி நாட்டுக்கூத்து நடித்து கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்களால் “நாடகமணி” என்னும் பட்டம் சூட்டப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டவர்.

5. புலவர் ஆசீர்வாதம் செகராஜசிங்கம்

பாலையூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். குழஷ்கிக்காரனின் வீழ்ச்சி, கிறிஸ்மஸ் பரிசு, வெற்றியின் இரகசியம், பூதத்தம்பி, இமானுவேல், இராவணன் சம்பூரண அரிச்சந்திரா போன்ற நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார்.

வண். பிதா. இராயப்பு அடிகளாரால் “முத்தாரக்கவி மணி” என்னும் பட்டமும், யோசவாஸ் நாட்டுக்கூத்தில் பேராசிரியர் வண். நீ. மாரியசேவியர் அடிகளாரால் பொன்னாடை போர்த்தியும் கொரவிக்கப்பட்டவர். “கவிதைக்கழக கருத்தாழை” என்பது இவரின் ஆழமான கருத்தாகும்.

6. முத்தையா துரைசிங்கம்

குருநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஜெயசீலன், ஞானசீலன், சுழியார் போன்ற 10 நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். யுதகுமாரன் நாடகத்தைப் பழக்கி மேடையேற்றினார். இவரின் “யுதகுமாரன்” நாடகம் முதன் முதலாகத் தொலைக்காட்சியில் ஓலிப்பதில் செய்யப் பட்டது. நாட்டுக்கூத்து எழுதும் ஆற்றலும் உடையவர்.

7. செபஸ்தியாம்பிள்ளை டானியல் பெலிக்கான்

நாவாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். செபஸ்தியார், அலஸ் போன்ற 40 நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். 30 நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார். 1977ல் மேதகுழுயர், தியோகுப்பிள்ளை தலைமையில் “நாட்டுக் கூத்துமாமேதை” என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டு, பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

8. மலக்கியாஸ் சாமிநாதன்

குருநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். போருக்குப்பின், சங்கிலியன் போன்ற 100 நாட்டுக்கூத்துக்களில் நடித்துள்ளார். 50 நாட்டுக்கூத்துக்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியவர்.

கலையரசு சொர்ணவிங்கம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் எழுத்தாளர் சொக்கன் அவர்களால் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் சான்றிதழ் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டவர். வீரமாதேவி. போருக்குப்பின் போன்ற நாட்டுக் கூத்துக்களுக்கு இசையமைத்தவர்.

9. குசை. சின்னக்கிளி

மத்தியில் வீதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 50 மேற்பட்ட நாட்டுக்கூத்துக்களை நடித்தவர். சந்தியோ ஸையர், மனம்போல் மாங்கல்யம் போன்ற 15 நாட்டுக்கூத்துக்களைப் பழக்கியுள்ளார். பூந்தான் யோசேப் அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டு, பாராட்டையும் பெற்றவர்.

10. குசைப்பிள்ளை யேசுதாசன்

யாழ். அடைக்கலமாதா கோவிலடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 20 நாடகங்களுக்கு மேல் நடித்தவர். பல நாட்டுக்கூத்துக்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியவர். பூந்தான் யோசேப் அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டு, பாராட்டப் பெற்றவர்.

11. செபஸ்தி. இருதயநாதர்

மண்டைத்தையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 10 மேற்பட்ட நாட்டுக்கூத்துக்களில் நடித்துள்ளார். 6 நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார். நாட்டுக் கூத்துத்துறையில் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றவர்.

12. ஞானமுத்து ஞானப்பிரகாசம்

நீர்வேவிலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். உடைபடா முத்திரை, ஞானசெளாந்தரி போன்ற 20 நாடகங்களுக்கு மேல் நடித்துள்ளார். பல நாட்டுக்கூத்துக்களைப் பழக்கி

மேடையேற்றியவர். நாட்டுக்கூத்துக்களையில் பலரின் பாராட்டையும் கௌரவத்தையும் தட்டிக் கொண்டவர்.

09.05.1993இல்

1. குசைப்பிள்ளை பிரான்சிஸ்சேவியர்

யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். குசையப்பர், சங்கிலியன், எஸ்தாக்கியார், கருங்குயில் குன்றத்தின் கொலை போன்ற 25 நாடகங்களில் நடித்தவர்.

அலங்காரரூபன், சங்கிலியன் போன்ற நாடகங்களை வாளொலியில் ஒலிப்பதிவு செய்துள்ளார். பூந்தான் யோசேப் அவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுக் கௌரவிக்கப்பெற்றவர். திருமறைக்கலாமன்றத்தின் இசைநாடக நாட்டுக்கூத்துப்பிரிவின் பக்கப்பாட்டு நடிப்புத்துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

2. அன்ரனி பாலதாஸ்

பாலையூர் இவரின் பிறப்பிடம். 8 வயதில் நாட்டுக்கூத்தில் நடிக்கக் கொடங்கியவர். இன்று திருமறைக்கலாமன்றத்தின் நாட்டுக்கூத்துப் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். 1965, 1966ம் ஆண்டுகளில் இலங்கை கலைக்கழக நாடகப்போட்டி யில் இவர் நடித்த நாடகங்கள் முதல் பரிசில்களைப் பெற்றன.

1964-ம் ஆண்டு கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்களால் பொன்னாடை போற்றிக் கௌரவிக்கப்பட்டு “இசைநாடக இளங்கோ” என்று பட்டம் பெற்றவர். 1966-1977 வரை இலங்கை வாளொலியில் நாட்டுப்பாடல் கலை ஞராகக் கடமையாற்றியவர். 1972ம் ஆண்டு அரியாலை சனசமூக நிலையத்தால் கௌரவிக்கப் பட்டவர். இதுவரையில் 8 நாட்டுக்கூத்துக்களை எழுதியுள்ளார். 15 நாடகங்கள் வரை நடித்துள்ளார். 1500 மேடைகள் வரை நாடகத்தில் நடித்துள்ளார் பல நாடகங்களையும் எழுதி நெறிப்படுத்தியவர்.

3. அருளப்பு பேக்மன் ஜெயராஜா

யாழ்ப்பாணப் பறங்கித் தெருவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கொழும்புத்துறை வளன்புரத்தை வழிலிடமாகக் கொண்டவர். 1970ல் கருங்குயில் குன்றத்துக்கொலை என்னும் நாடகத்தில் அனந்திரன் பாத்திரத்தில் அறிமுகமானவர். தேவசகாயழி, எஸ்தாக்கி விஜயமனோகரன் போன்ற 17 நாட்டுக்கூத்துக்களில் நடித்தவர். பண்டத்தரிப்பு, சில்லாலை, இளவாலை, மயிலிட்டி, அச்சுவேலி போன்ற இடங்களில் 14 நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியவர். இன்று பாடசாலை

மாணவரிடையே நாட்டுக்கூத்தைப் பழக்கி மேடையேற்றி வருகிறார். இவரின் நாடகங்கள் வாணொலியில் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தற்போது திருமறைக்கலாமன்றத்தின் நாட்டுக்கூத்தைப் பிரிவின் அண்ணாவியாராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

4. வஸ்தியாம்பிள்ளை அல்பிரட்

பாலையூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 13 வயது தொடக்கம் கண்டியரசன், கட்டபொம்மன், எஸ்தாக்கியார் போன்ற 41 நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார். 12 நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியுள்ளார். 1978ல் கண்டியரசன் நாடகத்தின்போது வண. யோன்சிங்கராயர்

அடி களாரால் “எழிலிசை மன்னன்” என்ற பட்டமும், 1992ல் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் நாடகத்தில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் V. பாலசிங்கம் அவர்களால் “தேசியக்கலைவெந்தன்” என்னும் பட்டமும் சூட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். இவரின் பல நாட்டுக்கூத்துக்கள் வாணொலியிலும் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டன. தற்போது திருமறைக்கலாமன்றம் நடாத்திவரும் நாடகங்களில் நடித்து வருகிறார். “வளையாப்பதி” நாடகத்தில் பொய்யாமொழிப் புலவராகவும் நடித்தபோது கலைப் பேரரசு A.T. பொன்னுத்துரை அவர்களால் “மயில்” என்னும் நூல் பரிசாக வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

உண்ணே

தெருத்தெருவாய் அலையும்
ஒரு குட்டை நாயில்
ஓர் உண்ணி ஓட்டி இருந்தது.
அன்பும் பாசழும்
நகழும் தசையுமாய்
உன்னதாரை
குட்டைநாயுடன்
ஓட்டியுள்ளதாய்
உண்ணி சொன்னது.

ஒரு நாள்
அந்தக் குட்டை நாய்
சாலையோரத்தில் செத்துக்கிடந்தது:
சக்கன் மட்டும் அழுதது சினாங்கின.
உண்ணி இருந்த இடம் தானும் இல்லை.

மனிதரில் உண்ணி உண்டு
மனிதரில் நாயும் உண்டு
வாழ்க்கைக் களத்தின்
ஒவ்வொரு அலகிலும்
உண்ணிகள் போலும்
மனிதர் இருப்பார்:
விழியைக்கொஞ்சம் திறந்து பாரும்.

தூர் இனிய மாலைபொழுதில் பலிச்சுலைவேந்தன்

சிவலையூர் செல்வராஜனுடன்

ஓரு நேர்காணல்

யாழ்ந்தாலில் திரு மறைக்கலாமன்றம்
எடுத்த நாட்டுக்கூத்து விழாபற்றி
அவருடன் ஒரு உரையைடல்
நடத்தப்பட்டது. உரையாடலின்
போது

(உரையாடியவர்மாதவன்)

கேள்வி: இத்தகைய ஒரு நாட்டுக்கூத்துவிழா கடந்தகாலங்களில் கடந்திருப்பதுபற்றிய உங்கள் நினைவுகளைப் பசிர்ந்துகொள்ளமுடியுமா?

பதில்: திருமறைக்கலாமன்றம் யாழ்ப்பாணத்தில் எடுத்த நாட்டுக்கூத்து விழா போன்று பாரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும், இருபத்தெட்டாண்டு முப்பது வருடங்களுக்குமுன் யாழ்ந்தாலில் ஒருநாளும், மட்டுந்தாலில் ஒருநாளும் அண்ணாவிமார் மகாநாடும், நாட்டுக்கூத்து விழாவும் சிறிய அளவில் கலாநிதி வித்தியானந்தன் அவர்களால் எடுக்கப்பட்டது. எமது மரபுக் கலையாகிய நாட்டுக்கூத்துக் கலையைக் கட்டிக்காப்பதில் நடத்தப்பட்ட ஒரு வெள்ளோட்டம் என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம். மட்டக்களப்பில் நடந்த நாட்டுக்கூத்துவிழாவில் நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி பூந்தான் யோசேப் நடித்த நாட்டுக்கூத்துக்குப் பரிசும் வழங்கப்பட்டது. இச்சிறுவிழா ஒரு தனிமனிதனது முயற்சியே. நீண்டகால இடைவெளிக்குப்பின், இத்தகைய, ஒரு நாட்டுக்கூத்து விழாவினை பெரிய அளவில் திருமறைக்கலாமன்றம் எடுத்திருக்கிறது. இது பாராட்டுக்குரியது மட்டுமல்ல, ஆங்காங்கே எடுக்கப்பட்ட தனிமனித முயற்சிகளின் பின் ஒரு கலை நிறுவனாக இவ்விழாவினைத் திருமறைக்கலாமன்றம் எடுத்திருப்பது இலங்கைத் தமிழ் தேசிய கலை வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. இது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

கேள்வி: இத்தகைய நாட்டுக்கூத்து விழாக்களினால் ஏற்பட தக்கடிய அனுசாலங்கள் பற்றி ஏதும் கூறுவீர்களா?

பதில்: எமது நாடக மரபைக் கட்டிக்காத்து வைத்திருப்பது பிரதேச தனித்துவங்கள் நிறைந்த நாட்டுக்கூத்துக்

கள்தான். எமது நாடக மரபின் களஞ்சியமாக விளங்குவது நாட்டுக்கூத்தும், சிராமங்களுந்தான். இத்தகைய தனித்துவங்கள் உள்ள பல்பிரதேச நாட்டுக்கூத்துக் கலை வடிவங்களை ஒருமேடையில் நிகழ்த்தும் போதும், ஒவ்வொரு பிரதேசப் பாங்குகளையும் பரிமாறிக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கூத்துக்களில் பொதுவான பாங்குகள், வடிவங்கள் இழையோடி இருக்கும். ஒவ்வொரு பிரதேச மரபிலும் இழையோடி யிருக்கும் பொதுவான பாங்குகளை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழ் தேசியத்துக்கான பொதுவான ஒரு கூத்து வடிவத்தைப் பெறும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும். இந்த வாய்ப்புகளை இத்தகைய நாட்டுக்கூத்து விழாக்கள் கொடுக்கின்றன.

மேலும் பல்பிரதேசங்களில் வாழும் கலைஞர்களின் ஒருங்கிணைப்பிற்கும், அன்னியோன்னியமான உறவுக் கும், கலை வாழ்வு பற்றிய எதிர்கால நம்பிக்கைகளுக்கும் இவ்விழக்கள் ஊன்றுகோலாக இருக்கின்றன.

கேள்வி: இதுவரை காலமும் இலங்கைத் தமிழருக்கான ஒரு பொதுவான நாட்டுக்கூத்து வடிவத்தை உருவாக்க முடியாமல்கூடிப்போன காரணங்கள் பற்றி?

பதில்: இது ஒரு பாரிய விடயம். ஜேரோப்பியர்கள் எமது நாட்டுக்குள் காலடி வைத்த காலந்தொடக்கம் அவர்களுடைய நாடக மரபுகள் எமது நாடக மரபுகளுக்குள் புகுந்து பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. இலங்கைத் தமிழர்களின் தனித்துவாமான கலை மரபுகள் தொடர்ச்சியான அரசியல் நெருக்கடி களினாலும் நவீன தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியினாலும் பின்னடையத் தொடங்கியது.

இது ஒரு சமூக, அரசியல், பொருளாதார கலாசாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாகும். அரசு உதவி இல்லாது, இத்தகைய கலை மரபுகளைக் கட்டிக்காக்க முடியாது. பொதுவாதார ரீதியில் ஆதரவு இருக்கும்போதுதான் கையிருப்பைத் தேடமுடியும். தேசிய தனித்துவத்தைப் பேணுவதற்கான அவசியம் ஏற்படும்போதும் இந்த தேவூலும் தவிர்க்கமுடியாதது. நாட்டுக்கூத்துக்கள் அடிப்படை வேர்களைக் கிராமங்களில்தான் தேடமுடியும். கிராமங்களில் இருக்கும் மக்களே இந்த மரபின் களஞ்சியங்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இனிமேல்தான் இந்தத் தேடல் சாத்தியமாகும்

வாய்ப்பு இருக்கிறது. பலவேறு இன மாங்கள்ரு களிலிருந்து முனை எடுத்து கவ்வாத்துச் செய்து ஒட்டுவதுபோல, பழைய நாட்டுக்கூத்துக்கலை மரபுகளைத் தேடி கண்டெடுத்து ஒரு பொதுவான வடிவத்துக்கு வித்திட வேண்டும். இதற்குப் பொருளாதார ரதியான ஒத்துழைப்பு வேண்டும்.

கேள்வி: நாட்டுக்கூத்துக்கலைஞர் புறக்கணிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை நிவர்த்தி செய்வது பற்றி உங்கள் கருத்து?

பதில்: இந்தக் கேள்வியும் முன்னெண்ட கேள்வியுடன் மிக நெருக்கமாகப் பின்னியுள்ளது. தனிமனிதர்களாகக் கலை வளர்ப்பது மிகவும் கடினம். தனிமனிதர்களாகவே சில நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவிமார், தங்கள் சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து நாட்டுக்கூத்து மரபைக் கட்டி கூத்துார்கள். இது நீண்ட காலத்திற்குச் சாத்தியமானதல்ல. கலைஞர்கள் வாழ்வதற்கான பீர்ந்றுளாதார அத்திவாரம் இல்லாமல் கலைஞர்கள் வாழ்முடியாது.

கலாநிதி வித்தியானந்தன்கூட சாகித்திய மண்டலத்தில் ஒர் உறுப்பினராக இருந்த காரணத்தினால்தான், அதன் பெர்ருளாதார உதவியினால் சிறைக்கிடந்த நாட்டுக்கூத்து மரபுகளை பல்கலைக்கழக மட்டத்துக்கு உயர்த்தவும். அதில் ஆர்வத்தை புத்திஜீவிகளுக்கு ஏற்படுத்தவும் முடிந்தது. சிங்கா நாடகம் உயர்வதற்கு அதற்குக் கிடைத்த பொருளாதார உதவிகளே காரணமாயின். தமிழ் முதலாளிகள்கூட சிங்கள் நாடகங்களுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். அரசோ, தனிப்பட்ட சிங்கள் வர்த்தகர்களோ கொடுக்கும் பொருளாதார உதவியினால்தான் சிங்கள் நாடகங்கள் முன்னே நியுள்ளன. கலை வாழ்வேண்டுமாயின் கலைஞர்கள் வாழ வேண்டும். பொருளாதார உதவிதான் கலை உலகில் முழுநீருக்கலைஞர்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. இன்று தனிமனிதர்கள் முயற்சி கூட்டு முயற்சியாகவும், இயக்கமுயற்சி(நிறுவன)யாகவும் தலையெடுக்கவும் ஆரம்பித்துள்ளது. திருமழறக்கலாமன்றம் ஒரு கலை நிறுவனமாகச் செய்திப்படுவது எதிர்காலத்தில் தமிழ்க்கலை உலகிற்கு ஒரு நற்குறியாகும்.

வானம் இன்னமும் வெளியே.....!

பி.உ.மாரவிவர்மன்

சாளரத்தின் வெளியே

கிழக்கின் கரைகள் வரை

முற்றாகவே

அந்த

சத்துமில்லாமல்

தெற்கின் சூகோதரங்களுடன்

இல்லாமல் போக!

நிலைக்கண்ணாடியில்

எட்டி ப்பார்க்கிறேன்

முகம் கஞ்சக்குள்

நாம் - இன்னமும்

தலையைச் சீவி

வானம் இன்னமும்

முகம் மறைத்து

நிமிர்ந்தே நிற்கிறோம்!

உடம்பை நெளித்து

வெளியே..... எங்கள்

புலம்பிக் கொண்டி ருக்கிறேன்

மௌனந்தத் தினத்தது

சளித்து.....

வாழ்க்கையைப்போல்

புதிய எதிர்ப்பிடுகளை

மறுபடியும்

மானிடமே

மெனனமாய்

நோக்கி.....!

பார்க்கிறேன்

நேசிப்புகள்

உறங்கிக் கிடந்தது.....!

சலசலக்கும்

தெருக்களெல்லாம் - திறந்துவிட

நேற்றேராடு மட்டுமல்ல

நேற்றைய நினைவுகளில்

வளைந்து நெளிந்து

இனியும் தொடரும்!

இனியும் தொடரும்!

நெஞ்சை(ப்) பறிகொடுத்து.....!

வாலியும் வாய்க்காலும் -

மறுபடியும்

மானிடமே

தினைக்கொள்ள்ராய்

வழியும் வாய்க்காலும்

தொடரும்!

நேசிப்புகள்

மறைந்துமிருக்கும்

வழியும் கஞ்சக்குள்

நேற்றேராடு மட்டுமல்ல

மனிய நண்பர்களே

வயல்வெளிகளுக்குள்.....!

இனியும் தொடரும்!

இனியும் தொடரும்!

உங்களைப் போல்தான்

குந்தியிருந்து

முகத்தைத் துடைத்து

அதற்காக -

நானும்.....

கதை பேசிய குள்களுக்களில்

இருவல் பத்திரிகையில்

வெற்றிடங்களை

னாமையாய்

எம் பாதுங்கள்

விழிருந்து

நிரப்பிக் கொண்டு

மெனன அந்தகாரத்துடன்

இன்னமும்

விழிருந்து

விழிருந்து

உயிருக்குள்

பலமாகவே இருக்கிறது!

அழைப்புகளை

நிச்சயிக்கப்போக

உங்களைப் பாடி க -

முறிப்பட்ட

சத்துமிட்டுக்

உறுதியுடன்

கொண்டி ருக்கிறேன்!

அவர்களின் முகங்கள் -

கொண்டி ருக்கும்!

காத்திருக்கும்

வடக்கிலிருந்து

இன்று

உருக்குலைந்த

வெற்றிடங்களே மேல்!

அன்ராநி பாலதாஸ்

பஸ்தியாம்பிள்ளை அல்பிரட்

அரு ஸெல்ப்பி பேக்மன் ஜயராசா

யாழ் நகரில் நடந்த
நாட்டுக்கூத்து
விழாவின் போதுமன்ற
அண்ணாவியர்களுக்கு
பேராசிரியர்.

அருட்டிரு
ந்.மாரியசேவியர் அடிகளார்
பொன்னாடை
போர்த்திக் கெளரவிப்பதை
இங்கு
காணலாம்.

குசைப்பிள்ளை பிரான்சிஸ் சேவியர்

முன்னாள் ஆ.யரும் மன்ற உறுப்பினர்களும்

பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்ட அன்னாவிமார்கள்

விழுதுவாய்மை வாய் விழுது விழுதுவாய்

கலைக்குரு சில் அந்தோனி அண்ணணாவியார்

எஸ். விமலதாசன் நோர்வே

நீண்ட காலமாக மனக் கிடக்கையில் ஆதங்கங்களோடு உழன்று கொண்டிருந்த இந்த சகாப்த மனிதனைப் பற்றிய கனவுகள் இன்று அலைகளையும் விலக்கி கருமுகில்களுக்குள் புரட்டப்படாமல் புதைந்து கிடந்த அத்தியாயங்களையும் சுமந்தபடி மலர்ந்து வருவது ஆயிரமாயிரம் சிறுகள் முளைத்து வானத்தில் பறப்பதுபோல் ஒர் உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

உலகில் பல திசைகளிலும் சிதறி வாழும் எம் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தாமலேயே மாபெரும் கலைஞர் ஒருவனேன மண்ணூக்கள் புதைத்து விட்டோமே என்ற குற்ற உணர்வுக்கு இன்றுதான் நாம் பதிவிறுக்க முன்வந்துள்ளோம்.

சமூதீச பாரம்பரிய கலைகளில் தென்மோடி, வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் பிரதானமானவை. தென்மோடி வடபகுதி மக்களால், அதுவும் கரையோரப்பகுதி மக்களால் பாடி நடி கூப்பட்டு வந்தது. தென்மோடி கருத்தாயும், கனமுள்ள கவிதைகளை உள்ளடக்கிய பாடல்களையும், நடி பெய்யும் முக்கியமாகக் கொண்டு மேடையேற் றப்படுகிறது. ஆனால் வடமோடி நாட்டுக்கூத்து இலிலிருந்து சற்று வேறுபட்டது. ராக சந்தங்களால் மட்டுமல்லாது துளை, வய, அசைவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். மொத்தத்தில் இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் கலையுலகில் தென்மோடி, வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் இருவிழியாகவே இருந்து வந்தன எனலாம்.

ஆலவிருட்சமாய் புடைப்பெடுத்து கிளைகள் பரப்பி ஆயிரமாயிரம் விழுதுகள் மண்ணில் ஊன்றி நிமிர்ந்து நின்ற பாரம்பரியக் கலைகளான நாட்டுக்கூத்துக்கள் நவீன தொடர்புச் சாதனங்களின் வருகையால் இன்னும் செழுமையோடு பாரிய வளர்ச்சி எய்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு முற்றிலும் மாறாகவே, பின்தள்ளப்படும் நிலை இருக்கிறது.

உயிருக்கு ஊசலாடி கொண்டிருக்கும் நாட்டுக்கூத்துக்கலை எங்கே இறந்துபோய் மறைந்து விடுமோ என்ற ஆதங்கம் கலைஞர்களையும், கலை இலக்கிய ஆய்வாளரையும் கரையோரம் வாழ் தமிழ் மக்களையும் ஆட்கொண்டிருந்தது.

அதேசமயம் நமது நாட்டுச் சூழ்நிலைகள் மாற்றமடைந்ததுடன் நவீன கலை இலக்கியங்களும்

பிரசவமாகின. செத்துக்கொண்டிருந்த நாட்டுக்கூத்துக் கலைகள் பற்றி அச்சத்தோடு இருந்தனர் கலை இலக்கிய மேதாவிகள். சிலகலைகள் நாட்டுச் சூழ்நிலைகளால் மீண்டும் சமகாலப் புதிய கருத்துக்களோடும் நின்ன மயமாகவும் புதிய வடி விலும் புதுதியர் பெற்று வளர்ச்சியடைவது நியதி.

இந்த நியதியினை உணர்பிப்பாய் அவதானித்த எமது சமூத்துக் கலை இலக்கிய இரசிகர்கள் சிலரும், கலை இலக்கிய மேதாவிகள் சிலரும் கனவு கண்டார்கள். திரு. மெளன்குரு. திரு. குழந்தை சன்முகம் போன்றோர் வடமோடி நாட்டுக்கூத்தின்பால் சில பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்றாலும்கூட தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தின் பக்கம் யாருமே முகத்தைத் திருப்பியதில்லை. அவ்வேளையில் கலை, கலாசாரப்படை எமது தேசத்தில் பலமற்று இருப்பதும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்று கூறலாம்.

பவுத்திரமாகப் பாதுகாத்து எமது அடுத்த தலை முறையினரின் கைகளில் ஒப்படைக்க வேண்டிய எமது பாரம்பரிய கலையான நாட்டுக்கூத்தின் புதுதியர்ப்புக்கு எமது மன்னனில் அவதரித்த இந்த சகாப்த மனிதன் “கலைக்குரிசில்” நீ. வ. அந்தோனி அவர்களின் உடலைத்தான் எம்மால் மண்ணூக்குள் புதைக்க முடிந்தது. இந்த மேதாவியின் உயிருள்ள கவிதைகளை எந்த மண்ணூக்குள் ஞம் புதைக்க முடியாது. எந்தக் கடல்லையிலும் கரைத்துவிட முடியாது. அந்த உயிரோட்டமான பாடல்களை இன்னும் எமது கரையோர மக்களின் உதடுகள் முன்முனுப்பதை நாம் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றோம்.

இந்தக் கவிஞரின் பாடல்கள் வெறும் காகிதத்தில் சிறுக்கிய வரிகள் இல்லை. உழைக்கும் மக்களின் இதயங்களிலே ஆழமாய் எழுதிச்சென்ற கருத்துக் கெறிவுகள் நிறைந்த கவிதைப்பூக்கள்.

சகாப்த மனிதன் கலைக்குரிசில் அவர்கள் தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தின் வழிகாட்டி களில் ஒருவன் என்பதனை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

அன்னர் சமயக் கதைகளையும், வரலாற்றுக் கதைகளையுமே பாடி வந்த நாட்டுக்கூத்துக் கலையை சமூகப் பார்வையில் வெளிக்கொண்டந்தார். சமூகத்திற்குத் தேவையான கருத்துக்களையும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்

களையும் நாட்டுக்கூத்தினாடாக தமது பரிசோதனை முயற்சியில் வெளிக்கொண்டந்து வெற்றிபெற்ற பெருமை கலைக்குரிசில் அவர்களையே சாரும்.

அவர் பண்டித மேதாவிகளைத் திண்ணிடி க்கும் வகையிலான சொற்பதங்களைத் தமது பாடல்களில் எழுதியது மட்டுமல்லாது பாமரமக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலான பாத்திர வார்ப்புகளோடு ஒன்றியதாகப் பாடல்களை அமைத்து மக்களின் உதடுகளையும் முனுமுனுக்க வைத்தார்.

தூரத்துக் கிராமத்திலிருந்து மாட்டு வண்டில்களிலும், கால் நடையாகவும் நாட்டுக்கூத்தைப் பார்க்க பாய்ப்பறியிடனும், கடலை கச்சானுடனும் வந்து இரண்டு இரவுகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் முழுநீள நாட்டுக்கூத்தைப் பார்த்துச் செல்லும் மக்களின் கதைகளைப் பற்றி இப்போதும் நமது அப்பு, ஆச்சிமார் வாழும் விவரணை செய்வதைக் கேட்டு நமக்கும் வாழுவதுண்டு.

1902 பங்குனி 4ம் நாள் நீ. வ. அந்தோனி என்ற ஒரு தனி மனிதனின் பிறப்பு மட்டுமல்ல, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தின் விடியவின் செம்பரிதிக் கீலூம் ஏற்பட்டது என்றால் கொள்ள வேண்டும். இவரால் எழுதப்பட்ட சமயக் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய நாடகங்களுள் குறிப்பிடக்கூடியன.

i புனித கிறிஸ்தோப்பர்	ii தாவீது - கொலியாத்
iii புனித தொம்மையார்	iv புனித செபஸ்தியார்

சமூகக் கதைகளைக் கருவாகக் கொண்டவை

1. ஆனந்தசீலன்
2. அலசை
3. ஞானானந்தன்
4. சகோதரவிரோதி
5. திருஞானதீபன்
6. மதிரீரன்
7. தர்மசீலன்
8. மந்திரிஞ்சுமாரன்

அவர் து.சு.ராமச்சந்திரன் நடித்த “ராஜகுமாரி” திரைப் படத்தை நாட்டுக்கூத்தாக எழுதி மேடையேற்றி பாராட்டுதல்களையும் பாரிய அளவிலான வரவேற்பையும் பெற்றார்.

1969மாசி மாதம் 03ம் திகதி புனித கிறிஸ்தோப்பர் நாட்டுக்கூத்து மேடையில் கலையரசு சொர்ணவிங்கத்தால் “கலைக்குரிசில்” பட்டமும் பெற்றார். அத்துடன் மெலிஞ்சிமுனை கலாமன்றத்திற்கும் கலைக்குரிசில் நாடகமன்றம் என்ற பெயரையும் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

கலைக்குரிசில் நீ. வ. அந்தோனி அவர்கள் தமது கலைப்பணியைத் தம் கிராமத்தோடு மட்டும் வைத்திருக்கவில்லை. யாழிப்பாணக் கரையோரப் பகுதிகளிலும், தீவுப்பகுதிகளிலும் வேருன்ற வைத்தார். மண்ணைத்தீவு, மாதகல், நாரந்தனை, எழுவைதீவு, மெலிஞ்சிமுனை போன்றவை இவர் பெயரைப் பறைசாற்றி நிற்கும் இடங்களாகும்.

கலைக்குரிசில் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “தாவீது கொலியாத்” நாட்டுக்கூத்து இந்த வருடம் மாசிமாதம் மீதிகதி மெலிஞ்சிமுனை “கலைக்குரிசில்” கலாமன்றத்தின் இளையதலைமுறையினரால் நோர்வே நாட்டில் மேடையேற்றப்பட்டுப் பாராட்டுப்பெற்றது. நோர்வே நாட்டு மக்களும் இதனை ரசித்துப் பார்த்ததுடன் பாராட்டினர். அன்னியநாட்டைச் சேர்ந்த வேற்று மொழி மக்களே பார்த்து ரசிக்கும் நமது பாரம்பரிய கலையான நாட்டுக்கூத்தை எப்படித்தான் எம்மால் சாக்கிடமுடியும்?

வாழ்க்கைத் துணை

தென்றலுக்கே தாங்காத
மினிக்குடையின் களர்சியிலே
மனதைவிட்டு

இதுவரைக்கும் தோன்தந்து
நிழல் தந்து மழைதடுத்து
துணை நின்ற ஒரு குடையை
கவற்சியில்லை என விடுத்து
கடும் மழையில் தோய்ந்தபோது
கணவிழிததேன்.
கண்ணீர்ப்புக்கள்.

வாழ்க்கைத் துணைதேடும்
கடுமையான படலத்தில்
கருத்துாஸரிக் கணவிழித்து
உற்றுதுணை தேடவேண்டும்.
ஏற்ற மன உற்றுமைதான்
ஏற்படையதாகும்போது!

கலைப்பகல் லீசீசு

கலைவழி இறைபணி என்றுகொள்கையுடன் கலைச்சேவையாற்றி வரும் யாழ் திருமறைக் கலா மன்றம் தனது 28 வது ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக கடந்த பெப்பரிவரி மாதம் நாடக விழா ஒன்றைக் கொழும் பில் நடத்தியது. அந்நாடகவிழாவில் பல நாடகங்களும் இசைநகர்ப்பாக்களும் அரங்கேற்றப்பட்டன. கடந்த பெப்பரிவரி மாதம் 17ம் 18ம் திகதிகளில் மருதானை எல்பிள்ஸ்டன் அரங்கில் அசோகா என்ற மெளன் நாடகத்தைத் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றியது. அந்த நாடகத்தைக் கலைப்பூங்களில் விமர்சனம் செய்விரார் கல்யாணி கந்தரவிங்கம் அவர்கள்.

பழந்தமிழ் சமுத்திரத்தில் முத்தமிழ் அமுதெடுத்து இளைய தலைமுறை சுவைக்க விருந்தவித்து பரதமும், நாதமும், சூத்தும் புல்லாங்குழலூடன் வீணை, சிற்றார், ஓர்கள் ஆதியாம் கலைகள் பயில்களம் அமைத்து நாத தனமிடும் திருமறைக் கலாமன்றம் அன்னமையில் தலைநாடில் அசோகன் எனும் மொழியற்ற இசை நாடகத்தினை மேடையேற்றினார். Wordless Play என்ற பதங்களைக் கண்டதும் அது தமிழ் நாடக பாணிக்கு புதிய அம்சமான ஒன்று என்று ரசிகர்கள் ஆவலேலாடு மண்டபத்தை நிறைத்தனர். கதை தெரிந்த கதைதானே! கவிங்க வெற்றியின் பின்னர் அகிம்சா நெறியைத் தழுவிய மன்னன் அசோகனின் கதையென்று நினைத்துக் கொண்டு சென்ற எங்களுக்கு பெரிய ஆச்சரியம் காத்து இருந்தது. மன்னன் அசோகனின் பூர்வ கதை அங்கு வந்திருந்த முழுப் பேருக்கும் தெரியாதென்றுதான் சூர வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. இந்திய சரித்திரத்தை பட்டப் படிப்பின் போது பயின்ற பலவரையும் நான் விசாரித்த போது தங்களுக்கும் இக் கதையின் பூர்வீகம் புதித்தகவே இருந்ததென்று கூறினார். திருமறைக் கலா மன்றத்தினர் இவ் இசை நாடகத்தில் மன்னன் அசோகனின் பிறப்பு முதற்கொண்டு பல நிகழ்வுகளையும் மொழியைப் பிரயோகிக்காது இசைக்கு நடித்துக் காட்டியமை வியக்கத் தக்கதும் ரசிகக்க கூடியதும் ஆகும். அசோகனது போர் வெற்றிக்கும் நாடு பிடிக்கும் அவாயிற்கும் அவனது பூர்வ கதை ரசிகர்களைத் தயாராக்கி வைத்துமை ஒரு நல்ல நாடக யுக்தி. கதையமச்சத்தை நன்கு கையாண்ட திருமறைக் கலா மன்றத்தார் இக் கதை முழுவதையும் இதையுடன் கூடிய

அபிந்யத்தால் நடித்துப் பிரமிக்க வைத்தனர். பேச்சுக்கே இடமில்லாது அங்க அசைவுகளினால், அபிந்யங் களினால், முகபாவங்களினால் தத்துருபமாக ஒருமணி நேரம் எம்மை பழும் இந்தியச் சரித்திரத்தில் முத்தெடுக்க வைத்தனர். வழுமையில் சொற்களினாலும் நீண்ட சம்பாஷனகளினாலும் கருத்து வெளிப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் நாடகப் பாணியிலிருந்து முற்றும் வலகி வலமையின்” அதாவது அபிந்யத்தினால் நடித்துக் காண்பித்தமை பாராட்டுக்குரியது. இசைத் தென்றல் எம் யேசுதாசனின் நெறியாள்கையின் கீழ் இந்நாடகத்திற்கு இசை வழங்கப் பட்டது. உணர்ச்சியின் உச்சக்கட்டங்களில் கூட வார்த்தைக்கே இடம் வைக்காது இசையால் அவை உணர்த்தப்பட்டன. மொழி புகாத இடங்களிலெல்லாம் இசை புகும் என்பார்கள். அந்த உண்மையை மொழியாற்ற இசைநாடகம் அசோகன் நன்கு பிரதிபவித்தது. அசோகன் பிறந்த போது தந்தை விந்திகாரன் அடைந்த பெருமிதமும், வித்தை கற்பித்தபோது ஏற்பட்ட பறவைகள், மிருகங்களின் ஒலி என்பன இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. இந்த நாடகத்தின் வெற்றிக்கு இசையே முக்கிய காரணம் எனின் மிகையாகாது.

அடுத்ததாக நடிப்பிற்கு வருவோம். விந்துகாரனாக நடித்தவரும், அசோகனின் குருவாக நடித்தவரும் திறம்பட தங்கள் பாத்திரங்களை நடித்தனர். சந்திரகுப்த மன்னரின் மகனும், மன்னர் மன்னன் அசோகனின் தந்தையாகவும் கன்றியான பாத்திரமேற்ற இந்துடி கர் பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்தார். முகத்தில் பதட்டமோ நடிப்பில் தடி மாற்றமோ இல்லாமல் வயதுப் பொருத்தம், வேடப் பொருத்தம் ஆகியன முரண்படாத வகையில் நடித்தார். நாடகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இவரது பாத்திரம் முட்டுக் கட்டடையாக அமையவில்லையென்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

அடுத்ததாக இந் நாடகத்தின் உயிர்நாடியாக அமைந்த பாத்திரம் குரு. உடல்வாகு, வேடப்பொருத்தம், பாத்திர அமைப்பு ஆகிய பலவேறு அம்சங்களும் நன்கு கவனிக்கப் பட்டு இந்துடி கர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளார். இவருக்கு கதகளி நடனம் கைவந்த கலையென்பது இவர் மேடையில் தோன்றிய ஒருசில நிமிடங்களில் தெரிய வந்தது. உடல் வில்லாக வளைய விரல்கள் பல முத்திரைகளை அபிந்யிக்க கண்கள் மின்னி பல பாவ

பிரயோகங்களை உணர்த்தின. இப்படியான குருவிடம் கல்வி பயின்றால் அசோகன் கலிங்க என்ன ஆதிகுழ் முழு உலகையுமே ஆண்டுவிடலாமே. வில்லில் நாணேற்றிய விதம், மிடுக்கான வாள்ப்பயிற்சி, யானையேற்றம் பயிற்றுவித்த போதெல்லாம் கதகளியை நன்கு கையாண்டு கருத்தைப் புலப்படுத்தினார். மொத்தத்தில் வித்தைகான் காட்சியே இந் நாடகம் முழுவதிலும் திறம்பட அமைந்திருந்தது.

போர்க் காட்சியை இதற்கு அடித்தாற்போல் ரசிக்கலாம். நீரீன தொழில் நுட்பங்கள் பல புகுத்தைப் பட்டுக் காண்டிக்கப் படும் ரெவி நாடகங்கள், சினிமாக் காட்சிகளை எல்லாம் தூக்கி அடித்து விட்டது இப்போர்க்காட்சி. மேடையில் ஏழு எட்டு நடி கர்கள் மட்டும் தோன்றி படைபலங்களுடன் மோதும் காட்சி நன்கு நெறிப்படுத்தைப் பட்டிருந்தது. இது மிகக் கஷ்டமான ஒரு கட்டம். போர் என்றால் கணிதம் போன்றது. பகைவன் எங்கிருந்து பாய்வானோ, எத்திசையிலிருந்து ஏவுவானோ என்ற எதிர் பார்ப்புகளுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டும். அவ்விடங்களை எல்லாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சாதுரியமாக நடித்தார்கள். இதனை சிங்கிறனைசேஷன் என்பார்கள். இவர்களுக்கு பாராட்டுக்கள். அவலமான பறை ஓவிகள், யொல் சப்தமிடல் ஆகியன இன்றி போரைக் காண்பித்த போது ரசிகர்கள் ஆசனங்களின் நுனியில் இருந்து ரசித்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அசோகன் இசைநாடகம் அன்றைய காலப் பண்பாட்டை சித்தரித்ததா என்ற வினாவிற்கு அது பிரதிபலித்தது என்றுதான் கற வேண்டும். ஹம்லட்டின் ஜாடாக சேக்ஷ்பர் நாடகத்தைப் பற்றிக் கருவையில் Theatre should hold as it were the mirror up to nature. அதாவது நாடகம் மக்கள் வாழ்வியல்கள் பண்பாட்டை, நாகீகத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணடியர்க இருத்தல் வேண்டும். அந்த வழியில் இம் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. மேலும் Mime, Pantomime word less play ஆகியன தமிழில் வளர்ச்சியடையவில்லை. திருமூரைக் கலாமன்றத்தினர் இம் முயற்சியின் முன்னோடிகள். இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அசோகன் இசை நாடகம், நடி த்துக் காண்பிக்கப் பட்டுவேண்டும். தனது அறிவின் திறத்தால் அழகானவற்றைச் சிறப்பாகப் படைத்து பிறர் வியக்கும் வண்ணம் செய்வது கலையின் அடிப்படையாகும். எனவே பாத்திரப் பொருத்தம், உடை, ஒப்பனை போன்றவற்றை நோக்கும் போது இவற்றில் சற்றிக் கவனம் செலுத்தல் சாலச் சிறந்தது. அசோகனது பாத்திரம் பொருத்தமற்றுக் காணப்பட்டது. அசோகனின் தமையன், குடியானவன், இளைய அசோகன், யுவராஜன் போன்றவர்களும் இதே குறைபாடுகளை உடையோராகக் காணப்பட்டனர். மேலைத்தய நடி, நடி கையிடமிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியன பல உண்டு. உதாரணமாக

தமது வயது ஏறிக்கொண்டு சென்றவிடத்தும் பாத்திரப் பொருத்தங்கள் கருதி உடலை வாகாக வைத்துக் கொள் வது ஒரு அம்சம். நெறியாளர் Mixed Cast அதாவது பாத்திரப் பொருத்தமில்லாது நடி கர்களைத்தெரிதல் ஒரு குறைபாடாகும். கதகளியை இவ்வளவு திறமையாகக் கையாண்டு. நெறிப்படுத்தியவர் அரசு சபை நடனங்களை ஏனோ கவனிக்கவில்லை. இவை வெறும் கூத்தாக அமைந்தன. மேலும் இவற்றிற்கு தாளமும் ஒதுப் போகவில்லை. உடைஅலங்காரம் பூச்சியம். ஏதோ அரசு நாடகம் என்றால் காஞ்சிபுரத்தையும் மனிப்புரியையும் கடும் நிறங்களில் அள்ளிக் கட்டிக் கொண்டு மேடையில் தோன்றினால் போதுமா? தாறு பாய்ச்சிக் கட்டுவது ஒரு தனி அழகு. ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றும்போது ஒப்பனை, மேடையமைப்பு, உடை, நடனம் சோடனை ஆகியவற்றில் பயிற்றப்பட்ட வல்லுனர்களை பொறுப்பாக அமர்த்தல் வேண்டும். அத்துறையில் வல்லுனர்கள் அவ்வப் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற ஒப்பனைகளைச் செய்வர். அவ்வாறன்றிப் பாத்திரப் பொருத்தம் மற்றும் இத்துறைகளில் கவனம் செலுத்தப்படாதவிடத்தும் அரும் பாடுபட்டு ஆற்றிய கலைப்படைப்பு கருதிய முழுப் பயணையும் நல்காது விடக்கூடும்.

இல., 18/1 மனைவ்தறை வேன்,

கந்தர் மடம்,

யாழ்ப்பானம்.

6.5.93

இயக்குனர்.

திருமூரைக்கலாமன்றம்

பிரதான வீதி யாழ்ப்பானம்.

சூயா,

கஷ்டமான இக்கால கட்டத்திலே இப்படியான கலையம்சம் பொருந்திய நிகழ்ச்சியினை வழங்கும் தங்கள் கலையுள்ளம் பாராட்டிப் போற்றப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அது மட்டுமல்ல, ஊதியம் கருதாது உழைக்கும் (ஊழியர்கள், கலைஞர்கள், நடி கர்கள்) அலுவலர்கள், குறிப்பாக திரு சி.எம்.நெல்சன், திரு வி.ஜே.கொன்ஸன்ரென் அவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

“சத்திய வேள்வி” இதன் கதாநாயகன் திரு எம். தெரியநாதன் துணிந்து தெரியத்தோடு அரிச்சந்திராவின் கதாநாயகனாம் நடி கர் தீவகம் சிவாஜியின் பாஸியில்

நடிக்க எத்தனிக்கிள்ளார். அதற்கேற்ப பாடல்களும் ஒப்பனெண்டும் பாடல்களின் இடையிடையே அவர்களின் அங்க அசைவுகளும், முக்கியமாக கழுத்துசைவும் (அட்டமி) மிகவும் ரசிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

பாடல்களில் இடையிடையே சிறிது தப்புத் தாளங்கள் ஏற்பட்டாலும் தன் குரல் வளத்தினாலும் நடிப்பின் திரத்தினாலும் ரசிகர் மனத்தை அவர் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளார் என்றே கூற வேண்டும். நாடக உலகிலும், நடிப்புவல்கிலும், இவ்வளவு காலமும் சேவை செய்த இலைமறைகாயாக வளங்கிய இக்கலைகள் நிச்சயம் பொன்நாடை போர்த்திக் கொரவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். அவருக்கு எம் வாழ்த்துக்கள்.

அடுத்து சந்திரமதி. இள வயதிலேயே நாடகத்துறையில் நுழைந்து முன்னேறத் துடிக்கும், முன்னேறக் கொண்டிருக்கும் மாணவி கதாநாயகி அவரின் குரவில் கூவும் குமிலின் இனிமையைக் காணமுடிந்ததே தவிர, அவற்றில் அழும் அழுகைக்குரியதாகக் காணமுடியவில்லை.

அரிச்சந்திரன் கதையென்றால் அழுதான் தீர்க்க வேணுமென்பதல்ல. அழுகைக்கு ஒரு அழுகைக்க கொடுத்திருக்கலாம். நிழலின் அருமை வெய்யிலில்தான் தெரியும் என்பது போல ஆரம்பத்தில் அரிச்சந்திரன் குடும்பத்திற்கு ஒரு சிறு இன்பக்காட்சியை வழங்கியிருக்கலாம் மனவி, மகனோடு உறவாடும் காட்சியாக அது அமைக்கப் பட்டிருக்கலாம். இன்ப வாழ்க்கையின் ஒரு திருப்பமே இந்தத் துண்ப மயம் என்பதை நாடகம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும். ஆரம்பத்தில் (நாடகத்தின்) அம்மாவும் குழந்தையும் காட்சியை தவிர்க்கப்பட்டு அது ஒரு காட்சியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அப்போதுதான் சந்திரமதியின் அழுகைக்கு அர்த்தம் கூட்டத் தெளிவாகியிருக்கும்.

இதற்கு ஒப்பனெப்பிரச்சனை, நடிகர் பிரச்சனை போன்றவை தங்களுக்கு இருந்திருக்கலாமென்று என்னுகிறேன். இருந்தாலும் லோகிதாசனை அரவும் தீண்டும் காட்சியினை மிகவும் அந்புதமாகப் படைத்த தங்களுக்கு அது சிரமமானது என்று எண்ண முடியவில்லை. இவ்வளவையும் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் சந்திரமதியும் அரிச்சந்திரனும் வந்தவுடன் வழு. இனி அழப்போகினம், இனி ஒப்பாரிதான்” என்று எங்கோ ஒரு மூலையில் யாரோ கூறியது என் செவியில் விழுந்தது.

ஒரு சோக வரலாற்று நாடகத்தினை நாம் உருக்கும்போது அதில் நுகைச்சைவையும் கலந்திருக்க வேண்டும் என்பதே என் பேரவா. இப் போர்க்கால சூழ்நிலையிலே சோகத்தில் ஆழந்திருக்கும் மக்கள் இதைப் பெரிதும் விரும்புவார்கள். இதுவரை காலமும் தங்கள் பகுதி, இசை, உரை நாடகங்களிலே கூட நுகைச்சைவை இடம் பெறவில்லை, நுகைச்சைவை இடம் பெறும் நாடகமும் அவைகள்லை என்பதை நான் அறிவேன். எனவே

இனிமேல் சமூக நாடகங்கள் போன்றவற்றிலாவது நுகைச்சைவை இடம் பெறுமா? என் அறிய ஆவலா யுள்ளேன். அத்துடன் சந்திரமதியின் நடிப்பினெண்டும் வரவேற்கிறேன். சிறு பிள்ளை எனினும் திறமையுள்ளவர். சத்திய கீர்த்தி: தனக்கு அளித்த பாத்திரத்தினை திரு கொவின்ஸ் அவர்கள் திறமையாக நடித்துள்ளார். பாடல்லே அடிக்கடி கருதி விலகிக் காணப்பட்டாலும் அவரின் பாடல் வரவேற்கக் கூடியது. அவர் என்றும் நித்திய கீர்த்தியாவார். பலே கொவின்ஸ்! மற்றும் இசையமைப்பு வி. வி. வைரமுத்துவின் இசையை ஒத்திருந்தாலும் இடையிடையே வித்தியாசமான பாணியில் சென்றதையும் உணர்ந்தேன். எனினும் இவ்வளவு இனிமையாக நடிகர்களைப் பாடச் செய்த பெருமை இசையமைப்பாளர் திரு எம். கே. தாஸ் அவர்களையே சாரும். கொடுத்த பாத்திரத்தை அந்புதமாக நடித்து முடித்த பெருமை திரு ஜி. பி. பேர்மின்ஸ் அவர்களுக்குப் பொருந்தும். அவருக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக காடாறு மாதம் நாடாறு மாதம் ஆக வாழ்க்கை நடத்தும் அருட் தந்தை நீ. மரிய சேவியர் அவர்கள் இந்த நாடகத்தினை பொறுமையாக, அருமையாக குறுகிய காலத் திலே அளித்த பெருமைக்குரியவர் என்பதனை நான் அறிவேன். திரு மறைந்கலாமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்துவர்களும் அவர் மேல் கொண்டுள்ள பற்றின் பிரதிபலிப்பே இந்த நிகழ்ச்சியாகும் என்பதனை நன்குணர்வேன். அவருக்கு என் அன்பும் பண்பும் கனிந்த வணக்கங்கள்.

ஓட்டு மொத்தத்தில் “சத்திய வேள்வி” போல் ஒரு நாடகத்தினை அளிக்குமாறு கேட்படுத்த ரசிகர்களின்நித்திய கேள்வியாயிருக்கம் என்று என்னுகிறேன்.

நன்றி!

வணக்கம்.

கீங்கனம்

உண்மையுள்ள

இரசிகை. அ. தனபாலசிங்கம்.

இசை-ஆசிரியை யாழ் திருக்குடும்பக் கன்வியர் மட்டும்

Mr.K.S.Nadarajah
Nandavil lane,
Kokuvil East,
KOKUVIL

உயர்திரு அடினார் அவர்களே,

தாங்கள் நடத்தும் திருமறைந்கலாமன்றத்தில் இடம்பெற்ற “பலிக்காலம்” என்னும் நாடகத்தை கண்ணுற்ற பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்களுள் நானும் ஒருவர். “பலிக்காலம்” என்னும் நாடகத்தை விமர்சிக்க ஒரு

வசனமுமே இல்லை. நான் ஒரு இந்து. இந்த நாடகத்தை இருமுறை பார்த்துவிட்டேன். பார்க்கப்பார்க்க மீண்டும் பார்க்க வேண்டும் போல் இருந்தது. மனத்தைவிட்டு காட்சிகள் அகல மறுக்கிறது. மேடை அலங்காரம், மின்சாரவிளக்குகள், ஆடை அலங்காரம், இசை அமைப்பு பாடல்கள் பாடி யவர்களின் குரல்வளம், தயாரித்தவரின் திறமை, நடி கர்களின் திறமை முழுவதுமே ஒன்று சேர்ந்து நாடகத்திற்கு உயிர் கொடுத்துவிட்டது. இயேகவாக நடித்தவரின் நடிப்பு திறம்பட இருந்து. நிஜமாகவே இயேகவைக் கண்ட ஆண்தம் ஏற்பட்டது. அவர்பட்ட கஷ்டத்தைக் கண்டதும் இதயத்தில் இரத்தம் கசிந்தது. கடைசியில் ஆண்டவருக்கு ஒரு இறப்பா என்ன! உயிர்த்தெழுந்து உடல்வேறு ஆன்மா வேறு என்று நிருபித்து விட்டார். இயேகவாக வந்த அண்ணுவக்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள். இன்னும் இது போன்று கழகங்களை எம்போன்ற ரசிகர்களுக்காக வழங்குவீர்களாக கலாமன்றம் மேலும் மேலும் முன்னேற ஆண்டவராகிய யேகவிடம் மன்றாடுகின்றேன். நதிகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து கடவில்தானே சங்கமிக்கிறது. அதுபோல மதங்கள் வேறு என்றாலும் போதிப்பது ஒரே தத்துவத்தைத்தானே. ஆண்டவரும் ஒன்றுதானே. இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை மேலும் மேலும் நடாத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு நாடகத்தை சிறப்புறச் செய்த அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

கலாமன்றத்தின் ரசிகை
ரு. கபோதினி

நாடகத்தைப் பற்றி
ஓர் ஐரோப்பிய பார்வையாளரின் நோக்கு

ஒருமுறை குரிச் நகரில் ஒரு நாடகம் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். அக்கலை நிகழ்ச்சி எனக்கு ஏமாற் றத்தையே அளித்தது. அந்நாடகம் சாதாரணம் கல்களுக்கு மேடையேற்றப்பட்டதுபோல் தெரியவில்லை. அது உயர்மட்டப் புத்திழீவிகளைத்தான் கருத்தில் கொண்டதாய்த் தெண்பட்டது. அது நியாயமானதாய்த் தெரியவில்லை. அதன் செய்தி பொதுமக்களுக்குப் புரியக்கூடியதாக இல்லை.

கலை உலகில் உள்ளவர்கள் தமது பொறுப்பை நன்கு உணர வேண்டும். அவர்கள் கலையை, கலாச்சாரத்தைப் பொதுமக்களுக்கு அளிப்பதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும். சுபைமாக அறிந்துகொள்ள முடியாத தத்துவரிதியான நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது அவைகளைப் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு எனது முளை வலுவேகமாக வேலை செய்ய நிரப்பந்திக்கப்படுகிறது. அந்திகழ்ச்சியைக் கண்டுகளிக்க அவகாசம் இல்லை.

அந்திரோயாட்டரவி வயது 27

மட்டமை

நான் கண்ணுடி இருந்தபோது
பகலாய் இருந்தது.
கண்ணிழித்துப் பார்த்தபோது
இருட்டாய் இருந்தது.
மட்டமை என்னைச்
சிறுமை செய்தது.

இழப்பு

கொதிக்கும் கோடையின்
புலுட்டும் புழுதியில்
காலகள் புதைத்து
நாங்கள்.

சிப்பாரி பாடி
கொடும்பாவி இருத்தது
புமகள் செழித்து
மளைவளம் சிறக்கவன்றி
பிரளைத்தால் அழிந்துபோகவா?

தோற்கடிப்பு

நன்பனை யுதான்
நாங்கள்
உன்னைத் தோற்கடித்து விட்டோம்
ஒரு பெரிய தவறுக்காக
உந்தன்,
உயிரையும்
ந் கொடுத்தாய்
எங்கள் இருத்தவோ
காட்டிக்கொடுப்பானது

ஒரு சியத்ரிசனம்

அஸ்திரன்

வானம் ஒரு முறை
அழுது ஒய்ந்த மின்
தலைநகர் கொழும்பின்
வர்த்தகத்திற்குப் பேர்போன
நந்தடிகள் நிறைந்த
நான்காம் குறுக்குத்தெரு வில்
கால்கள் புதைத்து நடக்கும்
மன உணர்வோடு
தோழமை என்பதும்
நட்பு என்பதும்
செல்வாக்காசாய்க் கால்களில்மிதிப்ப
மனிதத்தைத் தேடி
நான் அவைகின்றேன்.

கடந்த காலங்களில்
நடந்த பாதைகளில்
தொலைவுத்துவிட்ட சுகத்தைத்தேடி
தொல்லைப்படுகிறவர்களில்
நானும் ஒருவன்தான்

பொக்கைவாய்க்கிழவி
வெறும் வாயை மெல்வது/போல்
பழைய பெருமைகளை
பழைய ககங்களை
பெருமை அடித்துக்கொள்வதில்
ஏதோ சுகங்காணும்
எனது கீயலாத்தனத்தை
இனக்கண்டபோது
எனது பலவீனம் எனக்குப்பட்டது

அன்றாடம் கூழுக்காய்
அடித்துவிட வாழ்பவரின்
குடியிருப்பின் குடிசைக்குள்
சொகுசு மெத்தையில் படுத்தபடி
விடிவுக்காய்க் கணவுகள்ட
கொள்கைப் பேராளன் நான்
அனைத்துக்கம் அந்நியமாய்
அனைவருக்கும் அந்நியமாய்

கிலக்குமாறிப்போனவன்.

ஓர் இன்பம்பொழுது போக்குக்காய்
நன்பர் குழாத்துடன்
மரநிழவின் கீழிருந்து
பலாவிலையில் பட்டைகோலி
கூழ்குடித்து மகிழ்ந்த
அந்த அமைதியுக்கதை
நொந்த மனதோடு நினைத்துப் பார்த்து
ஆள்மதிருப்பிக்காக
கவிதைகள் எழுதுகிறேன்.

மனிதத்தைப் பற்றிய எனது தேடலில்
எனக் கோராசானாய்ப் “பச்சோந்தி”
என்னைப் பற்றி எடுத்துரைத்து
விழிதிறந்து வைத்தது;
எங்கு செல்வினும்
எங்குதான் வாழினும்
குணத்தை மட்டும் மாற்றிடாமல்
நிறத்தை மாற்றி
பிழைக்கத் தொந்த “பச்சோந்தி”
மனிதரினும் கிருப்பதனை
எனக்குன்னே காட்டியது.

முதுகெலும்பில்லாத
மதிகெட்ட கோழுத்தனம்
மனிதத்தைக் காணும்
நுட்பமறியாது;
இன்னார்தான் எனக்கு
பொல்லாங்கு செய்தாரென
சொல்வத்துணியாத மனிதப் புழு எனக்கு
மனிதத்தைத்தேடல்
மனங்கொள்ளக்கூடியதோ?

என்றோ ஒருநாள்
ஆண்டிகள் சபையினிலே மெளனப் புழுவாக
முடங்கிக் கிடந்தவென்
கீயலாத்தனத்தை

எடைபோட்டுப் பார்க்கின்றேன்:
அன்றொருநாள்
அரு கிருந்தான் மகுடிக்கு
ஆடியவென் பேதமைக்காய்
வெட்சிக் குனிகின்றேன்.

பணிமழை பொழியும்
ஜரோப்பிய தெருக்களில்
எனை எவரும் காண நேரின்
மனதார மன்னிப்பீர்;
ஏனெனில்;
எனது தெருக்களில்
இன்னமும் ஒரு தெருநாயாய்
சற்றி அவைவதையே
நற்கைமாய் கருதுகின்றேன்;
மரணம் எனைவந்து
இயற்கையாய் அழைக்குமெனில்
ஆன்மதிருப்பதியற்ற
அறியாயச் சாவதான்;
தற்செயலாய்க் குறிதவறி
கடுகவத்தின் ஒரு சின்னம்
எனைத்தாக்கி மரணிக்கினும்
நித்தியமும் ஆனந்தந்தான்
மரணத்தை நான் வென்றவன் கான்.

பொருளை விடப் பெரிது வாழ்வு
பகர்ந்திடுவேன் கேளும்
பொருள் வாழ்வின் அத்திபாரம்
வாழ்வு அதில் எழுந்த
அழகியவோர் கட்டிடமே;
விலங்குகளும் குடித்துண்டு
சந்ததிகள் பெருக்கிறது
மனித வாழ்வும் இதையொக்கின்
மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும்
பேதமேது கணார?

அவனவன்தன் ஆற்றவினால்
பொருளீட்டிட வாழ்தலுண்டு
பொருளீட்டித்தான் மட்டும்
பெருவாழ்வு வாழ்வளையில்
பொதுவாழ்வின் தர்மநெறி
மெதுவாகத்தான் கெடுமே.

தேவைக்குமேல் பொருளீட்டும்
மனினது இதயம்
பொருளாகிப் போவதனால்
மனிதம் அங்கு சாகும்
ஆனதினால் அவன்வாழ்வு
பூதவுடல் பொன்னகைகள்
அனிந்தது போலாகும்.

அனைத்துவகும் அவன் சொத்தாய்
ஆனபோதுங்கூட
ஆன்மாவைத் தொலைத்துவிட்ட
பேத அவன் வாழ்வில்
பேரின்பம்தான் வரு மோ?

உண்மையினை ஆராய்ந்து
தேடுகின்ற பாதையிலும்
சலைகளிலே காதலுற்று
கருமமாற்றித் திளைக்கையிலும்
பேரழுகு காட்டித்தினம்
புன்னக்கும் இயற்கையன்னை
எழில்கோலம் சலைக்கையிலும்
நெஞ்சமதைத் தூய்மை செய்யும்
அருள் மொழிகள் படிக்கையிலும்
ஆனந்தமுறும் ஆன்மா
பொருளாசை சதமென்று
மொழ்த்துக் கிடந்திடுமோ?

**விடோய்த்துக்
கிடீக்குறோ?**
- இதூருஞ் -

உடலுக்கு உயிர்போல
வாழ்வுக்குப் பொருளென்றால்
வாதம் கிதில் கில்லை
பொருளுக்காய் வாழ்வுள்ளில்
வாழ்வில் அர்த்தம் கில்லை
பொருள் சிவான் கையிலென்றால்
பெருகுவதோ தொல்லை.

கவிதை

சீர்க்காலந்து

இருப்பதே

சிறப்பு

சி.சிவசேகரம்

தமிழ்லே வேறெதையுமே எழுத முடியாதவர்கள் புதுக்கவிதை எழுதுகிறார்கள் என்ற கருத்து மிகப் பெரும்பான்மையான புதுக்கவிதையாளர்களுக்கும் பொருந்தும். மரபுக் கவிதை எழுத மொழிஅறிவும் சொல் ஆற்றலும் தேவைப்பட்டது. ஆயினும் செய்யுள் வடிவில் சடத்தன்மையான சொல் அடுக்குகளைல்லமே கவிதையாக உலா வந்தன.

புதுமைப்பித்தன் அண்ணாந்து கொட்டாவி விட்டதெல்லாம் கூறி தமிழ்ப் பாட்டாச்சே முட்டாளே இன்னுமூமா பாட்டு - என்று சாடியவை அந்த உயிரற்ற செய்யுள்தான். மரபு வடிவிற்குள் இருந்தே புதுமையைச் சாதிக்கலாம் என்று நிருபித்தவர் கூப்பிரமணியபாரதி.

பாரதிதாசன் தமிழ்த் தேசிய வாதத்தினுள் தன் தலையை ஆழப் புதைத்துக் கொண்டாலும், அந்தபுதமான கவிதை வீச்சைக் காட்டினார். மகாகவியும் முருகையைனும் சமுத்தில் மரபுக்குள் நவீனமான நல்ல கவிதைகளை வடித்தோரில் முக்கியமானவர்கள். மரபின் சிறப்பான அம்சங்களை முக்கியமாக சந்த வலிமையை முதன் மைப்படுத்தி, புதுக் கவிதைக்கும் மரபுக்கும் பாலமாக நின்றவர்களுள் உடனே நினைவுக்கு வருபவர்கள் நூல்மான், ஜெயபாலன்.

மரபுக் கவிதையை முற்றாக நிராகரிப்பதுதான் புதுக் கவிதை என்ற கருத்தும், புதுக் கவிதை ஒவ்வொன்றும் தனக்கான இலக்கணத்தை வசூத்துக்கொண்டே போகிற தென்றும் எங்கோ கேள்விப்பட்ட விடயங்களை அரை ஞெறுயாக விளக்கிக் கொண்டு சிலர் எழுதியுள்ளவற்றைக் கண்டிருக்கிறேன்.

ஆயினும் புதுக்கவிதைத்தக்கும் மரபுக் கவிதைக்கும் என் உறவு இருக்கக் கூடாதென்றோ எவ்வாறு ஒசைநயம் அவசியம் அற்றுப் போகிறதென்றோ ஒவ்வொரு புதுக் கவிதையும் தனக்காக வசூத்துக்கொள்ளும் இலக்கணம், என்னவென்றோ உருப்படியாக இவர்கள் எவருமே விளக்குவதில்லை.

அதேவேளை மகாகவி முருகையன் போன்றோர் புதுக் கவிதையை புரிந்து கொள்ள முயலவில்லை.

அவர்களைப் பொறுத்தவரை பேச்சு மொழியின் சொற் களையும் சொற்றொடர்களையும் சில சமயம் வாக்கியங்களையும் மரபுக்கியைவான சந்தத்துடனோ, எதுகை மோனென்டன் எழுதுவதே கவிதையின் பேச்சு மொழியின் பிரயோகமாக இருந்தது.

பேச்சு மொழிக்கு ஒரு ஒசைநயம் இருக்கிறது. அதிலும்

சந்த அமைப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து, வேறுபடும் முறைகளில் மரபிற் போல் ஒரு சீராக இல்லாமல் பாவிக் முடியுமென்ற உண்மை ஏனோ போதியளவில் நமக்கு தெளிவு படுத்தப்படவில்லை. மரபுக் கவிஞர்கள் கூடத் தாம் வெளிப்படுத்த விரும்பும் உணர்வுகளுக்கு அமையவே, கவிதையின் அமைப்பைத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள்.

ஒரு சந்தத்தைத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதை விட அவர்களது கவிதையாகக் கத்தில் அது வந்து அமைகிறதென்பது கூடப் பொருந்தும்.) ஒரு சோகமான பாடவின் தான் அமைப்பும் சூதாகலமான பாடலும் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்று கவனித்தால் தெரியும். ஒரு காலத்தில் கவிதைகள் யாவுமே பாடக்கூடியவையாக இருந்தன. ஒவ்வொரு கவிஞரும் சொல்லும் பொருஞ்சுகும் தன் உணர்வுநிலைக்கும் ஏற்றபடி சந்தங்களை அமைத்தனர். அதுமட்டுமின்றிச் சில கவிஞர்கள் சில செய்யுள் வடிவங்களையே நாடினர். சந்தமும் எதுகை மோனென்டும், சொற் தெளிவின்மீது கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. ஆயினும் நல்ல கவிஞர்களால் இந்தக் கட்டுப்பாடுக்கு உட்பட்டு உண்ணதுமான கவிதைகளை அமைக்க முடிந்தது. மொழி வளர்ச்சி உரைநடை இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. கவித்துவம் என்பது உரைநடை மூலம் வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாகியது. ஆயினும் கவித்துவமான உரைநடை கவிதையாகி விடவில்லை.

ஜோராப்பிய இலக்கியத்தின் புதிய கவிதை-நெறி (இறுக்கமான சந்த விதிகளும் எதுகையும் இல்லாத கவிதை ஆக்கம்) படிப்படியாக விருத்தி பெற்றது. ஆயினும் ஒசைநயம் என்பது முற்றாகவே நிராகரிக்கப் படவில்லை. மரபுஅடையாளம் கண்ட ஒசை நயத்தினின்று வேறான முறையிற் புதுக் கவிதை ஒசை நயத்தை வலியுறுத்தியது.

தமிழில் ஏற்பட்ட புதுக்கவிதை இயக்கம் அயவிலிருந்து பெற்ற சில கருத்துக்களை அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட காலத்திற்தான் கவிதையின் சில கூறுகளையே கவிதையாகக் காணும் பண்பு மேலோங்கியது. குறிமீடுகளும் படிமங்களுமே புதிர்களும் அது மேதாவித்தனமான சந்தனைகளும் சொற் சிலம்பழும் தம்மளவிலேயே கவிதைகளாகக் காணப்பட்டன.

இந்த நோயினின்று தமிழ்ப் புதுக் கவிதை விடுமா

நீண்ட காலம் எடுத்தது. இன்னமும் கூடத் தமிழில் வலறைக் கூ” போன்ற முயற்சிகளில் ‘இவ்வாறான போக்குகளைக் காணலாம்.

சமூத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மரபு சார்ந்த சந்தம் தன் பிடிப்பை இழக்கத் தொடர்கினாலும் வசூலர்ச்சிக் கவிதைகள்” என்று சொல்லக் கூடிய வலிய வலிய சந்தத் தையுடையதும் பாடவும் மேடைகளில் வாசிக்கவும் உச்சந்ததான் ஆக்கங்களிற் தன் இடத்தைப் பேணியே வந்தது.

உணர்ச்சிக் கவிஞர்களிடம் உணர்ச்சியும் சொல்லாற்றலும் இருந்தனவுக்கு கவித்துவம் இல்லாது போய்விட்டது. உரைநடை இலக்கியத்தில் அதிக பரிச்சமுடைய புதிய ஏழுத்தாளர் பரம்பரையைப் பொறுத்தவரை மரபு சார்ந்த கவிதை வடி வாங்களும் மரபின் ஒசைநயமும் நமது மொழிக்கு அன்னியமாகவே தோன்றின.

மகாகவியோ, முருகையனோ, நீலாவணனோ வழங்கிய கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தின் சமகாலத் தன்மையைக் கூட அவர்களின் கவிதைகளின் மரபு சார்ந்த தன்மை கவர்ச்சிக் குறைவாக்கிற்று. நுஃமானும், சன்முகம் சிவவிங்கமும் மரபின் சந்தத்துடனும் பேச்சின் ஒவிந்யத்துடனும் பரிச்சயமானவர்களாக இருந்தனர். தமிழ் இலக்கியம் அவர்கள்குப் பழக்கப் பட்ட முறைக்கும் பிற்காலத்தவர்கள்குப் பழக்கப்பட்ட முறைக்கும் இருந்த வேறுபாடு மின்னை காலத்தவர்களது படைப்படிக்களில் பெருமளவிற்கும் மரபின் சாடையே இல்லாதவாறு செய்துவிட்டது.

மரபுக் கவிதையின் அழகியலை விளக்கக்கூடியவர்கள் போல புதுக்கவிதையின் அழகியலை விளக்கக்

கூடியவர்கள் அதிகம்போர் இருக்கவில்லை. விளக்க முனைந்த பலரும் ஆனை பார்த்த குருடர் போல வகைப்பூலன் வழிக் கவிதை - செவியா புலன் வழிக் கவிதை”, வநேரடியாகப் பேசுதல்”, வபடிமங்களின் முதன்மை” போன்று எதை எதையோவைல்லாம் புதுக்கவிதையின் வரைவிலக்கணமாக்கினர்.

இந்த வகையின் புதுக் கவிதையில் ஈடுபாட்டவர்களுக்குத் தாம் வாசிக்குத் தெவையிலேயே தம் கவிதையைக் கண்டுபிடிக்கும் தேவை ஏற்பட்டது. உருப்பாடி யான விரர்சன மரபும் கவிதா ரசனை பற்றிய பரிச்சயமும் இல்லாததால் எதையோ எவரையோ பின்பற்றி எழுதுவதாக எண்ணி இடற்னோர் பலர். தம்மையும் தம் கவித்துவத்தையும் கண்டிந்து எளர்ந்தோர் வெகு சிலர். அவர்களுள் ஒருவர் ஏ.பி. அரவிந்தன்... ...எடுத்த எடுப்பிலேயே கவிதை விளங்குப்படக் கூடாது என்று சிலர் கருதலாம். பொதுவாகவே ஒரு கவிதையை ஒரு வாசிப்பிற் பூரணமாக உணர முடியாது. இதற்கான காரணங்களுட் கவிதையின் செறிவும் இருக்கமான தன்மையும் உள்ளடக்கங்களும் குறியீடுகளும் படி மங்களும் உலமைகளும் கவிஞர் கருதியதற்கும் மேலான பாதிப்புகளை வாசகரிடம் ஏற்படுத்தலாம்.

ஒரு கவிதையின் ஒசைநயங்கூட ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான உணர்வைத் தரலாம். ஆனால் கவிதை சிக்கலான ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டுமென நினைப்போர் கவிதையை அறியாதோர்.

நன்றி : வீரகேசரி 09.04.93

பாடல்

கடவோரம் விகம் காற்று
கதைபேசம் காதில் வந்து
கடல் போல அங்கு பொங்கும்
அவை பாய்ந்து நெஞ்டம் மோதும்.....

ஏலை ஏலோம் ஏங்கள் ஆத்ம ராகம்
ஏழைகளுக்கு அது வாழ்வின் கீதம்
என்று அழியும் எங்கள் வறுமையின் கோவம்
அன்று பொவித்திடும் புதுயுக்க கீதம்.....

நதிகளைவலாம் கடலில் சங்கமம்.
நல் மனத்தோர் அன்பில் சங்கமம்.
நினைவு எல்லாம் இன்பப் பரவசம்.
நிகழ்த்திடும் புரியதோர் சரித்திரம்.....

பசியும் இல்லை இங்குப் பக்கணமில்லை.
போகுமில்லை பினி சாவுமில்லை.
துன்பம் இல்லை மனிதம் சொர்க்கநிலை.
துய்த்திடும் என்பதினு பொய்யுமில்லை.....

வானொலி நாடகங்கள் பற்றி மதியழகன் உடன் நேர் காணல்.

இவ்வை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இயல், நாடக கட்டுப்பாட்டாளராகப் பணியாற்றும் மதியழகன் வினிமோஜந்திரா அவர்கள் நேரில் சந்தித்து உரையாடினார்.

கேள்வி: வானொலி நாடகங்களின் ஒவிபரப்பு எப்போது ஆரம்பமாயிது?

பதில்: இலங்கையில் ஒவிபரப்பு ஆரம்பமாக 67 வருடங்களாகின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் வானொலி நிலையத்தில் சள்ளவர்கள் தாமே நடித்து, தாமே தயாரித்து நாடகங்களை ஒவிபரப்பினார்கள். அவற்றில் பாட்டுக்களே அதிகம் இடம்பெற்றன. பின்னர் 1950 களில் "சானா" என்ற எஸ். சண்முகநாதன் வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளராக நிரந்தர நியானம் பெற்ற பின்னர் இந்திய மொழி வழக்கில் அமைந்த நாடகங்கள் கலைஞர்கள் பாங்குமிகுந்துதலுடன் ஒவிபரப்பாட்டலாயின. அனை நேரடி ஒவிபரப்புகள். "சானா" காலம்கொட்டு வானொலி நாடகங்கள் நேரியக்களைக் கவர்ந்தே வருகின்றன. வளர்ந்தும் வருகின்றன.

கே: வானொலி நாடகங்களில் பாங்கேற்றும் கலைஞர்கள் எவ்வாறு தெரிவு செய்யார் படுகிறார்கள்?

பதி: நாடகமே உகவம் உலக அரங்கில் அனைவரும் நடி கர்களே! ஆனால் கலையக அரங்கில் ஒவிலாங்கிக்கு முன்னால் எல்லோராலும் நடி க்க முடிவதில்லை. பிரத்தியேக "அரல் பரிசோதனை" மூலமே நாடகக் கலைஞர்களை தெரிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

குரல் வளர்த்தின் துணையுடன் சரியாகத் தமிழை உச்சசித்து நடி க்க வல்லவர்கள் வானொலிக் கலைஞர்களாக தேர்ந்தெட்டுக்கூடப்பட்டு உருவாக கட்டுகிறார்கள். மேடை, சினிமா, தொலைக்காட்சி என்னிடமிருக்கும் குத்தான் கடற்கோற்றம், முகவெட்டு என் நெல்லாம் தேவை. வானொலிக் கலைஞர்களை "குரல்" மூலமே எட்டோடுகிறோம். நல்ல குரல் பொருத்தம் இருந்தால் மட்டும் வானொலி நடி கராக வந்து விடலாம் என்றில்லை. நாடக வசனங்களின் பொருளை உணர்ந்து, சண்முகநாதன் தயக்கும் எதுவெம் இல்லாத குரல் தொனியினால் வெளிப்படுகிறது.

வாய்ந்தவர்களே நல்ல நடி கர்களாக வானொலியில் கணிக்கப்படுகிறார்கள்.

தேவையர்ன் இடங்களில் பொருளுக்கேற்ற அழுத்தம், நெழிவு, குழைவு, வலிவு, மெலிவு ஆகிய இன்னோரங்கள் பண்புகளை வெளி காட்டும் ஆற்றல் குரல் பரிசோதனையின் போது கண்டறியப்படும். மேடை, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் பிரபலமான அனைவருமே சிறந்த வானொலி நடி கராகவும் மினிர முடி வழில்லை. வானொலி நாடகத்தில் நடி ப்பு என்பது நடி கர் வாயில் இருந்து வெளிவரும் வசனங்களிலேயே தங்கியிருக்கிறது. பொதுயாக வானொலி நடி கர் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் இன்னார் இப்படிப்பட்ட நாடகங்களுக்கே பொருத்தமானவர் என அடையாளம் காணப்பட்டு வகைப் படுத்தப்படுவதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். இங்கே பேச்சு வழக்கு, குரலின் கணக்கிறம், முதிர்ச்சி போன்றவை கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

கே: நாடகங்கள் நேரடி யாக ஒவிபரப்பாடுகின்றனவா? அல்லது முன்கூட்டி யே ஒவிப்பதில் செய்யப்பட்டு ஒவிபரப்பால் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனவா?

பதி: செய்தி, அறிவிப்புகள் என்பன மாத்திரமே நேரடி யாக ஒவிபரப்பாகின்றன. நாடகங்கள் உட்பட மற்றெல்லா நிகழ்ச்சி கணம் முன் கூட்டி ஒவிப்பதில் செய்யப் பட்டுத்தான் ஒவிபரப்படுகின்றன. 1971ம் ஆண்டு வன்ற நாடகம் உட்டா அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் நேரடி யாகவே ஒவிபரப்புச் செய்யப்பட்டன. நேரடி யான ஒவிபரப்பு ஒவிபரப்பாளர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் அதீத நிர்சாகத்தை அளிக்க வல்லது. கடந்த ஜனவரி மாதம் தொடக்கம் சனிக்கிழமை தோறும் காலை 8.05க்கு சமகால நிகழ்வுகளைத் திரட்டி த்தரும் "வாரம் ஒரு வாலம்" என்ற சஞ்சிகை நிகழ்ச்சி எட்டாம் இலக்கக் கலையகத்தில் இருந்து நேரடி யாக ஒவிபரப்பாடு செய்யப்படுகிறது. நேரியர்களுடனான தொலைபேசி உரையாடல்களும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளார்கின்றன.

கே: நாடகத்தைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவு காலத்துக்கு முன் ஒவிப்பதில் இடம் பெறுகிறது?

பதி: ஆகக்குறைந்தது ஒரு வாரத்துக்கு முன்பதாக!

பிரதியைத் தெரிவு செய்தல், நடி குடி கையருக்கு ஒப்பந்தப் பத்தி ரங்களை அனுப்புதல் என்பன கமார் ஒரு மாத காலத்துக்கு முன்னாலே பூர்த்தியாகி விடும். நாடக ஒலிப்பதிவு மட்டுமல்ல எல்லா ஒலிப்பதிவுகளும் மூன்று மாதங்கள் திட்ட செயற்பாடு களின் அடிப் படையிலேயே ஒழுங்குபடுத்தப் படுகிறது.

கே: நாடகப் பாத் திரங்களை ஏற்று நடிப்பவர்கள் எவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள்?

பதி: தயாரிப்பாளர் நாடகப் பிரதி யொன்றைக் கையில் எடுத்து வாசிக்கும் வேளையிலேயே அதை நன்றாகச் செய்யக்கூடியவர்கள் யார்? யார்? என்பது அவர் மனத் திரையில் நிழலாகும். சில அடிப் படைத் தனி மைக்களை அனுசாரித்து அவர் நடி கந்தி கை களை தெரிவு செய்வார். மூன்று ஆண்களும், மூன்று பெண்களும் நாடகத்தில் வருகிறார்கள் என வைத்துக் கொள்ள வோம். நேயர்கள் சிரமம் இல்லாது

குரல்களை வேறுபடுத்தி நாடகத்தை இரசிக்க வேண்டுமல்லவா? எனவே ஒன்றுக்கொன்று வெவ்வேறு தன்மையிலான குரல் வளம் மிக்கவர்களை அவர் அட்டவணைப்படுத்திக் கொள்வார். எந்த இரு குரலும் ஒரே மாதிரி இருக்கலாகாது. தாய்க்கும் மகனுக்கும் குரல் வேறுபாடு இருந்தேயாக வேண்டும். எழுத தாளரின் ஆக்கத்திலே உருவாகிய பாத்திரங்களின் வேறுபட்ட தன்மைகளை குரல்களே பிரதிபவிக்கின்றன. வேறுப் பொருத்தம் குரல் மூலமே வெளிப்படுத்தப்படும்.

ஏற்கனவே நடி கர்ப் பட்டியலில் இல்லாத ஒருவர் குறிப்பிட்ட நாடகத்துக்கு சகல வழிகளிலும் ஏற்றவர் எந்த தயாரிப்பாளர் முடிவெடுத்து சிபார்சு செய்வதும் உண்டு. இது கவனமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அங்கீகாரம் பெறுகிறது.

கே: எல்லா நாடகங்களிலும் ஒலித்த குரல்களே மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கின்றன. புதிய கலைஞர்களுக்கு ஏன் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுவதில்லை?

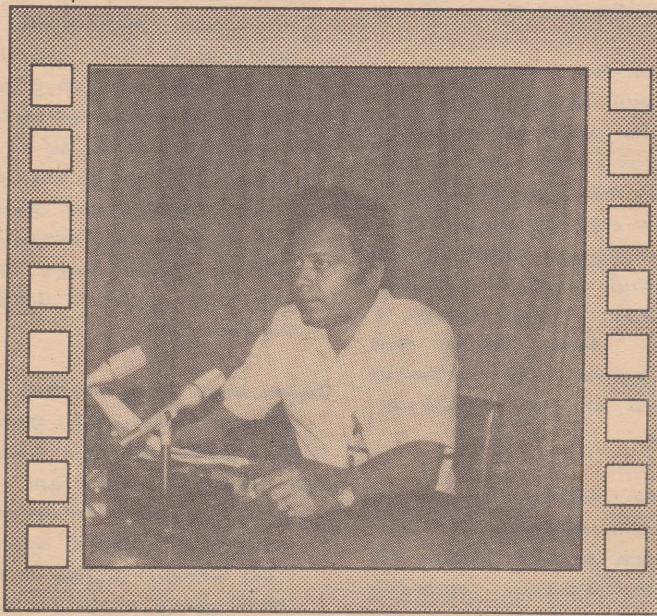
பதி: நீண்ட காலமாகவே நிலவும் ஒரு பொதுவான குற்றச்சாட்டு இது. தெரிவாகும் கலைஞர்கள் தலைநகரில் தொடர்ந்து வசித்தால், வெளிநாடு செல்லாதிருந்தால், ஒப்பந்தப் பத்திரிகைகளில் உள்ள நிபந்தனைகளை ஏற்று ஒத்துழைப்பு வழங்கினால் “ஒலித்த குரல்களே மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கின்றன” என நீங்கள் குறிப்பிட்டு கேட்டிருக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்காது. எது எப்படியாயினும் புதிய கலைஞர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான குரல் பரிசோதனை நடத்தப் பட்ட பின் இந்தக் குறைபாட்டின் வேகத்தை ஒரளவு குறைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றே நம்புகிறோம். இதற்கான விண்ணப் பத்தைக் கோரும் அறி வித்தல் விரைவில் வெளியாகும்.

கே: புதிய கலைஞர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான குரல் பரிசோதனை நடத்தப் பட்ட பின் இந்தக் குறைபாட்டின் வேகத்தை ஒரளவு குறைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றே நம்புகிறோம். இதற்கான விண்ணப் பத்தைக் கோரும் அறி வித்தல் விரைவில் வெளியாகும்.

பதி: சிரமங்கள் என்று எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவ்வப்போது தெரிவாகும் கலைஞர்கள் நின்று நிலைக்காது விடுவதுதான் பெருஞ்சிரமம் தருவதாய் உள்ளது.

கே: வானொலி நாடகங்களுக்கான கதையை யார் எழுதுகிறார்கள்?

பதி: திரைப்படங்களுக்குத்தான் ஒருவர் கதைக்கு இன்னுமொருவர் வசனம் எழுதும் வழக்கம் இருக்கிறது. தமுவல் இல்லாத வாரெனாலி நாடகங்களுக்கு அந்த நிலை இல்லை. நாடெந்கிலும் உள்ள நாடக எழுத்தாளர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட கருவை மையமாகக் கொண்டு நாடகப் பிரதியை நேரடியாக அமைக்கிறார்கள். அதை தரமெனக் கண்டு கொண்டால் தயாரிப்பாளர் அப்படியே தயாரித்து விடுவார். ஒரு சில மாற்றங்களையும் செய்வதுண்டு. நாடகம் ஒலிபரப்பாகிய பின்னர்

நேயர்களின் கடிதுங்களே அவர்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை எமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன. நேயர்களின் பிரதிபலிப்பே எம்மை வழி நடத்துகின்றன.

கே: வாணோவி நாடகத்தில் பங்கேற்கும் கலைஞர்களின் திறமையைப் பாராட்டிப் பரிசுகள் வழங்கப் படுவதுண்டா?

பதி: பரிசுகள் என்று எதுவும் இல்லை. ஆனால் ஒவ்பெறவில் முடிந்த சூட்டோடு சூடாக கலைஞர் திறமையாகச் செய்தாரோ, இல்லையோ, கலைய கத்தில் இருந்து நேரடியாக “காஷ் கவுண்டருக்கு” வந்து “தகுந்த சன்மானம்” பெற்றே வீடு செல்கிறார். திறமையாகச் செய்திருந்தால் ஒவிபரப்பின் பின்னர் நடிப்பாற்றலைப் பாராட்ட ஆயிரக் கணக்கில் நேயர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள்:

கே: நீங்கள் நாடகங்களில் நடித்துள்ளீர்களா?

பதி: ஆஷி, நடித்துள்ளேன். “வரணியூரான்” எஸ். எஸ். கணேசபிள்ளையின் நெறியாள்கையில் “பாசச் சுமை” என்ற மேடை நாடகத்தை முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொழும்பிலும், யாழ்ப் பாணத்திலும் பல தடவைகள் அது மேடையே நற்றப்பட்டது. எனக்கு “நடிகள்” என்ற அந்தஸ்தை பாசச் சுமையே பெற்றுத் தந்தது. எஸ். எஸ். கணேசபிள்ளை, விமல் சொக்கநாதன், கே. எஸ். பாலசுசந்திரன் போன்ற பிரபலமான கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து நடித்த நினைவுகள் இருபது வருடமாகியும் இன்னும் பகுமையாய் நினைவில் உள்ளன. வாணோவியைப் பொறுத்த வரையில் 1973ம் ஆண்டிலிருந்து சமூக நாடகங்களில் நடித்து வந்துள்ளேன்.

காலஞ்சென்ற தயாரிப்பாளர்களான சி.சண்முகம், கே.எம்.வாசகன் என்போன்ன் நெறிப்படுத்தலை மற்பதற்கில்லை. தற்போதைய நாடக அமைப்பாளரான ஜோர்ஜ்சுந்திரரேசேகரனின் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளேன். முகத்தார் வீட்டில், “வயலோடு வசந்தங்கள்” போன்ற “விவசாயத் தகவல்” நாடகங்களில் தொடர்ச்சியாக பல ஆண்டுகள் நடித்துதேன்.

இருப்பினும்—

ஒரு அறிவிப்பாளன், செய்தி வாசிப்பவர், நேர்முக வர்ணனையாளர் என்ற ரீதியிலேயே நேயர்கள் என்னை அறிகிறார்கள் என நினைக்கிறேன். தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் சிலவற்றில் நடிக்க அமைப்பு வந்தது. ஆனால் “செய்தி வாசிப்பவர்” நடிக்கக்கூடாது என்பது பொதுவான நிபந்தனை. காமினி பொன்சேகா அவர்களின் நெறியாள்கையில்

நடிப்பில் உருவான, சிங்களம்-தமிழ்-ஆங்கிலம்-ஹாந்தி ஆகிய மொழிகளில் அமைந்த திரைப்படம் ஒன்றிற்காய் ஆங்கிலத்தில் குரல் கொடுத்திருப்பது அன்னமையில் நான் பெற்ற புதிய அனுபவம்.

கே: உங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாடகக் கலைஞர்களைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

பதி: எமது பண்பாட்டில் கூத்தும், பாட்டும் இயற்கையாய் எழுந்த கலையாகும். செயல், பயன், திறமை, அழகு, சுவை என்பனவற்றை நாடகக் கலை வடிவில் இயல்பாகவே தந்து மக்களை ஆத்மீக அபிவிருத்தி காணச் செய்பவர்கள் அவர்கள். மென்மையான இதயம் படைத்தவர்கள். நாடகக் கலையை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள், நடிப்பாற்றல் இல்லாதவர்கள், “ஆசை” ஒன்றை மட்டும் மூலதனமாகக் கொண்டு மேடையிலே தோன்றுகிறார்கள். இந்நிலை தொடரக்கூடாது.

நாடகப் பண்புகளை நன்கறிந்த பின் எமது கலாசாரத்தைப் பேணும் வகையிலே நாடகத்தை அமைத்து அதை வெறும் பொழுது போக்கு சாதனமாகப் பயன்படுத்தாது நாட்டுக்கும் நமக்கும் பெருமை தேடித்தரத்தக்கதாக அவர்கள் கலைப் பணியாற்றி நல்ல கலைஞர்கள் எனப் பெயர் எடுக்க வேண்டும்.

கே: வாணோவியில் ஒவிபரப்பாகும் நாடகங்களை வகைப்படுத்திச் சொல்வீர்களா?

பதி: 1. சமூக நாடகங்கள்: சனிக்கிழமை இரவு 9.30க்கு இடம் பெறும் அரை மணிநேர அல்லது முக்கால் மணிநேர நாடகங்களும், வெள்ளிக்கிழமை இரவு 9.30க்கு இடம் பெறும் கால் மணிநேர தொடர் நாடகமும்.

2. இலக்கிய நாடகங்கள்: இரண்டாம், நான்காம் செவ்வாய்க் கிழமைகளில் இரவு 9.30க்கு ஒவிபரப்பாகின்றன.

3. நகைச் சுவை நாடகங்கள்: புதன் கிழமைகளில் இரவு 7.15க்கு இடம் பெறும் “கதம்பம்” அரை மணிநேர நிகழ்ச்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் 10 நிமிட நேர நாடகங்கள்.

4. சிறுவர் நாடகங்கள்: ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் முற்பகல் 11.15க்கு இடம் பெறும் “சிறுவர் மலர்” நிகழ்ச்சியில் வருகின்ற குட்டி நாடகங்கள்.

5. தகவல் நாடகங்கள்: திங்கள் இரவு ஏழு மணிக்கு கமத்தெழுமில் தினைக்கள் வாணோவி ஒவிபரப்புச் சேவையினரின் ஆதரவட்டன் இடம்பெறும் விவசாய நாடகங்கள், இரவு 9.30க்கு சட்ட விளக்க விளக்க சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியாக ஒவிபரப்பாகும் “நீதியின் பார்வையில்” முதற்பகுதி.

6. வர்த்தகசேவை நாடகங்கள்:

7. பிறநாடகங்கள்:

உரைச்சித்திரம், சமூக சாகரம் ஆகிய இன்னோர் னன் நிகழ்ச்சிகளில் அவ்வப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவை. ஆனால் அவை முழுமையான நாடகத் தன்மை கொண்டவையல்ல.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றில் முதல் நான்கு வகை நாடகங்களுக்குமேன எழுத்தாளர்கள் பிரதிகளை எமக்கு அனுப்பிவைக்கலாம். நாடகப் பிரதிகளை எழுதுவோரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது. ஒரு சில எழுத்தாளாகளே தரமான நாடகப் பிரதிகளை எழுதி அனுப்பி வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு நாம் நன்றி தெரிவிக்கும் அதேவேளையில் புதிய எழுத்தாளர் களை அரவணைத்துக்கொள்ள எப்போதும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதனை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

கே: புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு சில அடிப்படைக் குறிப்புகளை இந்த இடத்தில் தருவது பொருத்தமானதல்லவா?

தீ: நல்ல கருப்பொருளை தேர்ந்தெடுங்கள். சொந்தக் கற்பனை ஊற்றைத் திறந்து விடுங்கள். ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகல அங்கத்தினர்களும் நாடகத்தைக் கேட்பார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு உயர்ந்த பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் வசனங்களை அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். வசன நடையில் உயர்வும், மதிப்பும் இருக்கட்டும். சபை மரபுக்கேற்ற விதத்தில் கதாபாத்திரங்கள் உரையாட்டும். அநுபவமிக்க வானொலி எழுத்தாளர்களுடன் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்வதும், வானொலி நாடகங்களை தொடர்ச்சியாகக் கேட்பதுவும் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு கை கொடுக்கும்.

அரை மணிநேர நாடகப் பிரதியாயின் தட்டச்சில் பொறித்த பின்னர் 14 புல்ஸ்காப் தாளில் வரக்கூடியதாக எழுதப்பட வேண்டும்.

தாளின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரமே எழுதப்பட வேண்டும்.

அரை மணிநேர நாடகத்தில் ஜந்து அல்லது ஆறு பாத் திரங்கள் வந்தால் போது மானது. பாத்திரங்களைப் பற்றிய தன்மைகளை விளக்கும் குறிப்புகளை முதல் பக்கத்தில் தரலாம். தயாரிப்பாளருக்கு ஈது உதவியாக இருக்கும்.

இவ் வொரு பாத் திரமும் நாடகத் தில் அறிமுகமாகும்போது குழந்தை, சந்தர்ப்பங்களை உடனே நேர்கள் புரிந்து கொள்ளுமாற்போல் வசனங்களை அமைப்பது நல்லது. ஒவ்வொரு பாத்திரமும் வசனங்களை ஒப்புவிக்கும்போது அதன்

விசேட தன்மைகளை இப்படித்தான் புலப்படுத்த வேண்டும் என எழுத்தாளர் விரும்பினால் அடைப்புக்குறிக்குள் எடுத்துக்காட்டி விடலாம்.

உதாரணமாக - (கோபமாக), (போய்க்கொண்டே), (அலட்சியமாக), (எடுத்தெறிந்து), (இரகசியமாக), (கிட்ட வந்து), (ஏனெஷ் சிரிப்புடன்), (கவலையுடன்) ஒவ்வொருப்புகளையும் தொட்டுக்காட்டலாம். உதாரணமாக - (பஸ் வந்து தரிப்பிடத்தில் நிற்கிறது), (ஜன நெரிசல் மத்தியில் கூக்குரல்) (விமான நிலையச் சூழல்), (பஸ்ஸாம் காரும் மோதிக் கொள்ளுகின்றன) (கதவு திறக்கப்படுதல்)

கே: திருமறைக் கலாமன்றம் பற்றியும், அதன் வெளியிடான் கலைமுகம் சஞ்சிகை பற்றியும் உங்கள் கருத்தென்ன? பதி: திருமறைக் கலாமன்றம் எது தமிழ்ச்சேவையுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அர்ப்பண சிந்தையுடன் அதன் அங்கத்தவர்கள் செயற்படுவதால் சீரான வளர்ச்சிப் பாதையிலே அது வெற்றி நடைபோடுவதில் வியப்பேதுமில்லை. போக்குவரத்துகள் சீர்க்கலைந்த வேளையிலும் உயிரைத் துச்சமென மதித்து கொழும்பு வந்து பாரம்பாரியக் கலைவிடி வங்களை மேடையேற்றி நாடகப் பெருவிழா நடத்திய இந்த மன்ற அங்கத்தினர்களின் மனவிலைமீகுப் பெரியது. "நாட்டுக்கூத்து" நமது நாட்டின் சொத்து" என்ற தாரக மந்திரத்தை அனுதினமும் ஜெயிப்பவர்கள் இந்த மன்றத்தினர்.

"திருமறைக்கலாமன்றம்" என்றவுடன் நீ. மரியுசேவியர் அடி களாரே என் மனதில் முன்னிற்பார். தமிழ்ப் பண்டின் வீசுக்ககளை ஒவ்வொர் அசைவிலும் வெளிக்காட்டுபவர். எது பண்பாட்டுக் கோலங்கள் சிறப்பாக நிலைபெற அனுதினமும் அயராது உழைப்பவர். சைவ சித்தாந்தக் கலாநிதி, தமிழ் வித்துவார், வரலாற்றறுத்துறை கலாநிதி-மரியுசேவியர் அடி களார் பழகுவதற்கு பவ்விய மானவர். சேவையிலே திவ்வியமானவர். அவர் ஒரு எழுத்தாளர், கவிஞர், தயாரிப்பாளர், நேர்முக வர்ணனையாளர், பேச்சாளர், எனது அன்புக்கும், பெருமதிப்புக்கும் உரித்தானவர். தமிழ் மொழிக்கும், பண்பாட்டுக்கும், கத்தோலிக்க மதத்துக்கும் அவர் ஆற்றும் பணிகள் சாதித்திரத்தில் இடம்பெறப் போகின்றன.

இவர் ஒரு கத்தோலிக்க சமய சூருவாய், தந்தையாய் இருந்தும் சிவசம்பந்தருடைய சைவ சித்தாந்தத்தில் நாட்டம் காட்டுவது இவருடைய திருநிலைப்பாட்டுத் தகுதியை மேலும் இரட்டிப்பாய் உயர்த்துவதாகும். இப்படி புலவர் த. சிவானந்தன் தமது "ஆலயமணி" சஞ்சிகையிலே அவரின் புகைப்படத்தை அட்டைப் படமாய்ப் போட்டு 5 வருடங்களுக்கு முன்னர்

எழுதியதை இங்கு குறிப்பிடுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே.

“கலைமுகம்” காலாண்டு கலை இதழ் அழகானது. அற்புதமானது, வாசகர்களுக்கு அதிக பலன் அளிப்பது. கலையுலகத் தகவல்கள் நிறையவே இடம்பெறுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் ஒரு மக்கள் குழுவின் அல்லது சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களும், வாழ்க்கை முறைகளும், நாகரிகமும் அவற்றின் “கலாசாரம்” ஆகின்றன. பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்கள், சிறப்பியல்புகள், நடை உடை பாவனைகள், சமய நெறிமுறைகள் எல்லாம் கலாசாரத்துள் அடங்கும் புதுதி ஜீவிகளின் சாதனைகளும், கலைகளின் மீதான நுண்ணிய நல்விளக்கமும் கூட கலாசாரந்தான். இத்தகைய கலாசாரத்தின் பிரதிப்பிடப்பினையே “கலைமுகம்” அதன் நேர்த்தியான பக்கங்கள் மூலம் எமக்கு எடுத்துக் கொட்டுகிறது. பிரதம ஆசிரியரும், ஏனையோரும் மிகுந்த பாராட்டுதல்களுக்கு உரித்தானவர்கள். தமிழ் சமூகம் இவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

கே: நாடகக் கலையின் பெயரால் இயங்கும் மன்றங்களின் பணிகள் எவ்வகையில் அமைதல் வேண்டும்?

பதி: என்கிட மது கலாசாரத்துடன் தமிழ் நாடக வரலாறு பின்னால் பினைந்தே இருப்பதை நாடகக் கலையின் பெயரால் இயங்கும் மன்றங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே எமது கலாசார விழுமியங்களைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் வகையில் அமைந்த நாடகங்களை மேடையேற்றுவதில் அவை அக்கறை காணப்பிக்க வேண்டும். கீழ்த்தரமான ரசனையை

ஏற்படுத்துகின்ற தமிழ்த் திரைப்படங்களுடன் போட்டியிட்டே நாடகக் கலையை வளர்க்க மன்றங்கள் முயல்கின்றன. இந்தப் போட்டியில் எமது பாரம்பரிய சிறப்புக்கை நாடகப் பண்புகளை இழந்துவிட அனுமதிக்கக் கூடாது.

கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கையுடன் சேர்ந்தே உள்ள பாரம்பரிய நாடகங்கள், கூத்துக்கள் என்பனவற்றின் மரபுவழிச் சிறப்புகள் அழிந்தொழிலுக்கு போகாமல் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவதில் மன்றங்கள் புதிய அனுசுமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத் தேவை இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. பொழுது போக்கு என்ற பெயரால் சமூக வளர்ச்சிக்கு தீங்கினை விளைவிக்கும் ஜனரஞ்சகமான நாடகங்களை மேடையேற்றுவதில் மன்றங்கள் துணைபோகா திருத்தல் நலம். நல்ல காத்திரமான நாடகங்களை நவீன யுதிகளுடன் மேடையேற்ற முன்வருவோருக்கு போதிய அனுசரணை வழங்கி ஊக்குவித்தலும் பரிசோதனை நாடகங்கள் போன்றவற்றிற்கு ஆதரவு அளித்தவிலும் மன்றங்கள் முன்னின்று செயற் படவாரம். எழுத்தாளர்கள், நடி கர்கள், நெறியாளர்கள் என்போர்க்கு பயிற்சிக் களங்களை அவ்வப்போது ஏற்படுத்திக் கொடுக்க மன்றங்கள் பின்னிற்கக்கூடாது. மேல் நாடுகளில் நாடக அரங்குகள் எவ்வாறு நாடகக்கலையை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன என்பதை எமது நாடகக் கலைஞர்கள் அறிந்து கொள்ள மன்றங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். குறுகிய நோக்கங்களால் உந்தப்படும் பல நாடக மன்றங்கள் சுயநலம் கருதி நாட்டில் செய்துவரும் “அட்டகாசங்கள்” வெறுப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன.

கலைகள் - கடவுளுக்கு அரு கில் யாழ்ப்பாணன்

அழகே ஆண்டவன். அவன் துடிப்பில் இந்த யியற்கை நிலைகள், அழகைப் பரப்பி மனித வளத்துக்கு, அறிவு வெளிச்சத்திற்கு உதவுகின்றன. ஆண்டவன் படைப்பை நுனித்தறியும் அறிவுன் மனிதப் பண்பின் சிகரமாகின்றான். அவனது களங்கமற்ற தூய புலன்கள் இறைமையை, அதாவது கடவுள் இயல்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நன்கு நாம் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்தால் விஞ்ஞானமும், மெய்ஞானமும் ஒரே பார்வையைத்தான் சென்ற

டைகின்றன. மனித ஆக்கத்திற்காகவும், அதனால் ஆன்மீக ஊக்கத்திற்காகவும் அரும்பெரும் பாடுபடும் விஞ்ஞானிகள் தேவ தூதர் களே. அவர்களது கண்டுபிடிப்புகள் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் ஏற்படையனவாக விளங்குகின்றன. ஒவி அலைகள் பற்றியும் “கொம்பியூட்டர்” பற்றியும் வளரும் ஆய்வுகளும் ஆதமீக வளத்தை விருத்தி செய்வதில் முற்கால இந்திய முனிவர்கள், ஞானிகள், தெய்வீக சக்தியால் வைரப் பெற்ற அட்டமா சித்திகள், வசபை போன்ற அந்தரங்க

நாத விளைவுகள் ஆதியனவற்றை வெளிக்கொண்ட இயலும் என்ற எதிர்காலத்தைக் கர்ட்டுகின்றன. படப்பிடிப்புக் கருவிகள் ஒளி அலைகளை மிக மிக துல வியமாக-நூட்பமாக இயற்கை வளங்களை ஓவியப்படுத்துதலைக் காண்கின்றோம். ஆயினும் சிறந்த ஓவியக் கலைஞர்களுது உணர்வு வழிவந்த ஓவியங்களை அவை மிஞ்சலவதில்லை என்பது ஆத்மிக உணர்வு வலுத்த அறிவுவகிற்கு தெரியும். இவ்வாறே ஒவி அலைகளையும் பயன்படுத்தி தூர உள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு உரையாட முடிசிறது. இந்த ஒவி அலைகளின் நூட்ப வேறுபாடுகள் கொண்டு உலக ஆத்மிக ஞானிகளது பிரசங்கங்களை (யேசுநாதர் மலைப்பிரசங்கம் போல்வன) அவர்கள் பாடிய தேவாரங்களை மீட்டு நாம் அனுபவித்துக் கொள்ளலாம், என்ற விஞ்ஞான மதியுகம் போல பலப் பல செயல் வடிவங்கள் பற்றி அறிகிறோம். "காசி நகரிப் புலவன் பேசுமறைதான் காஞ்சியிற் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம்" என எட்டையைபுர பாவேந்தன் பாரதியார் தீர்க்கதுரிசனம் சொன்னாரே அது இப்போது பழமையாயிற்றல்லவா? கவாமி விவேகானந்தர் சிக்காகோவில் கூடிய உலக சர்வமத மகாநாட்டில் இந்தசமயம் பற்றி ஆற்றிய உரை உலகம் முழுமையும் வரவேற்கத் தக்கதாயும் செயல் முறைப்பட்டதாயும் அமைந்தமையை இன்றும் நாம் அனுபவிக்கத் தக்க சாதனை இயலாத தொந்றல்ல. வேத காலத்தில் தவமிருந்து இறைவன் (இயற்கை) அருளால் பெற்றவையெல்லாம் ஜம்புலனாட்சியின் கூர்மையால் பெறமுடிசிறதை உணர்ந்து வருகின்றோம்.

நுண்மான் நுழை புலன்களின் நெறிப்பட்டதுதான் புலமை. புலம் என்பது அறிவு. இது பஞ்ச புலன்கள் வாயிலாக நுகர்வதால் பெற்ற பெயர். புலன்கள் கூர்மையுடையோன் புலவன் என்ற சொல் பொதுவாக ஆயக்களை அனைத்திற்கும் பொருந்தும்.

மேலை நாட்டார் கலை, விஞ்ஞானம் என்று அறிவைப் பிரிப்பது போல நம் நாட்டவர் கல்வி என்ற பொருளில் கலையையும் விஞ்ஞானத்தையும் அடக்கி விட்டனர். இது வரவேற்கத்தக்கது. கலை அறிவிற்கு விஞ்ஞான அறிவு அவசியமானது. நகமும் சதையும் போல அவை ஒன்றாய் இயங்குகின்றன. நூட்பமான கணிப்பு வரையறை எல்லாச் சாஸ்திரங்களுக்கும் வேண்டியது. ஒன்றின்று ஒன்று வளரா. உலகில் இதுவரை ஓவியக் கலைஞராகவும் சிறந்த விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைக் கூறியவராகவும் வியேர் நாடோடா விஞ்சி விளங்கினார். உலகில் வாழ்ந்த சிறந்த புலவர்கள் மனத்திரைக்கு ஓவியங்கள் இல்லையென்ற சொல்லலாம். மனித குலத்தின் முதல் ஓவியம் எழுத்து என்றே துணிந்து கூறலாம். தொட்டி பலருவத்தில் வாழ்ந்த மனிதகுலத்திற்கு இடி, மின்னல், புயல், பூகம்பம் முதலிய இயற்கை

நிகழ்ச்சிகளான முதல் அனுபவங்கள் பய உணர்ச்சியை அதிகரிக்கச் செய்தன. அவை தவிர்க்க முடியாத செயல்களாக இருந்தமையால் அவை தமக்கு தீங்கு செய்யக்கூடாதென வேண்டுவதான் வழிபாடு செயல் பட்டது. அழகான வடிவங்களையும், கொடுரை வடிவங்களையும் வழிபடலானார்கள். கொடிய விலங்குகளின் உருவங்களைத் தங்கள் முதல் வாசல்தானமாகிய குகைகளின் வாசல்களில் கைவண்ணம் படைத்தவன் வரைந்தான். ஊறு செய்வதான் கொடிய விலங்கின் படத்தை குரை வாசலில் வரைவதால் அந்தக் கொடிய விலங்கைத் தாங்கள் ஆதரிப்பதாகவும் அவ்விலங்கு தங்கள் வாழ்விடத்து முகப்பில் தனது உருவத்தைப் பார்ப்பதால் தங்களை ஊறு செய்யாது என்ற கருத்திலும் அக்கருகையில் வல்லான் (கைவண்ணம்) பெருமையோடு வாழ்வின்றான் வாழ்ந்தான் என்பதன் அடையாளமாகவும் மனித குலத்தில் கருத்தோவியமாக முதலில் தோன்றியது. இதிலிருந்து தமது கருத்துக்களையும் என்னங்களையும் மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கலாம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டது. ஆனால் இச்செயலுக்கு மூன்னாரே, தமது உறுப்புகளின் அசைவலும், சைக்காலாலும் பொருளை உணர்த்தி வந்த மனிதகுலத்தில் ஓவியம், நாட்டியம் ஆகிய இரு கலைகளும் மலர் ஆரம்பித்தன. தமது சொந்த உறுப்புகளின் பொருளுணர்த்தும் அசைவாக (சைகையிற் பொருளுணர் பாரதியாரின் புதிய ஆத்தி குடிகை) நடனக் கலை எழுந்தது. நேர் கோடுகளும் வளைகோடுகளும் குறியீடுகளாகி பொருளை உணர்த்தும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவன்" என்ற ஒளவை வாக்கின் உண்மை இங்கு புலனாகிறது. (எழுத்தை இயற்கை என்ற இறைவனால் குகை-யாழியான போன்ற மனிதனால் வழிபட்ட இயற்கைப் பொருள்கள்) இவற்றின் துணைகொண்டு எழுத்தின் வரிவடிவம் ஆரம்பமாகின்றது. இந்த நியதி சிந்துவெளி முந்தையர் வாழ்விற்கு சொந்தமானது. ஏனெனில் ஞான காரணரான விநாயகர் யானையின் அம்சம். அந்த யானையின் துதிக்கையான சுழியும் கோடுமான "உ" வடிவம் ஞான வடிவினராய் பிள்ளையாரைக் குறிக்கிறது. நேர்க் கோடுகளாலும் வளைகோடுகளாலும் ஆக்கப்பட்டு பொருளை அறிவிப்பதுதான் ஓவியக்கலை என்பதற்குப் பொருத்தமாக எழுத்தும் அமைகிறது. தமிழ் எழுத்துக்கள் நேர் கோடுகளாலும் வளைகோடுகளாலும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனைய மொழிகளின் வரிவடிவங்களுக்கு மூலாதாரமானது தமிழேயாம். எனவே எழுத்தறிவித்தவனே இறைவன். இந்து மதத் தெய்வங்கள் அனைத்தும் இயற்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்தனவே. பிள்ளையார் சுழியின் பொருளும் இதுவேயாகும்.

சங்க இலக்கியமாகிய திருமுருகாற்றுப்படையில் "ஒவுத்தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" என ஒரு வரியில்

ஒவர்ம் என்ற சொல் இந்திர கோவலம் என்று சொல்லப்படும் அழகிய தம்பலப் பூச்சியைக் குறிக்கிறது. ஒவியம் போன்ற அழகினையுடைமையால் ஒவியம் என அது அழைக்கப்படுவின்றது. இயம், இயம்புதல், பகர்தல், விழம்புதல், மொழிதல், சுறுதல் என்று பொருள்படும். எனவே ஒவியம் போல வர்ண ஜாலங்களுடன் மினிரும் பூந்துகில் என்பது பொருளாகும். உயிர் ஒவியம் போல நின்றால் என்றால் அழகிய சிலையைக் குறிக்கும். எனவே சித்திரமும், சிற்பமும் ஒவியம் என்னும் பொதுச் சொல்லால் வழங்கி வரப்படுகின்றது. இரண்டும் வெவுவேறு நிலைப்பாடுகளாயினும் பொருள் ஒன்றே. நான்கு பக்கமும் புடைப்புக் கொண்டு தீர்ட்சி வடிவினது சிற்பம்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து உறுப்புகளாய் பொறிகள் மூலம் உணரப்படுவதுதான், ஊறு, சுவை, ஒளி, மணம், ஒசை என்ற ஐந்தின் வகை தெரிவான் கண்ணதே உலகம் என்று தெய்வப் புலவர் வள்ளுவர் பெருமானும் கூறியிருக்கிறார். பஞ்சேந் திரியங்களின் திறன் நோக்கடையவர்களே கலைஞர்கள், அறிவாளிகள், உலகத்தை ஆஞ்சலர்கள் என்று நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். காட்சி உவப்பாகிய கண் எல்லாக் கலைகளுக்கும் பொதுமையது. கண்ணில் தெரியும் தேஷிறங்களுக்குத்தான் கவிதையும், ஏனைய கலைகளும் அமைவதாயினும் கட்பொறி மூலம் உள்ளத் திரையில் ஒளிர்ந்து சிந்தனைப் பொருளாதாசி மூளை வசப்பட்டு நரம்புகளின் இயக்கத்தால் கை வண்ணமாகிறது ஒவியம். இயற்கையின் அற்புதமதாம் என்னே! ஆகவே அதுவே பரம்பொருள்.

இன்னும் மாண்டி வரலாற்று ஆய்வில், பாரத புண்ணிய பூமியின் நுழை வராயிலான கூபர் கணவாயூடு ஆரியர் நுழைவு கண்மூடி மெனிகளாகி இட்ட சித்திகளை இயற்கை இறைவன் வாரிய வழங், நுகர்ந்து கொண்டிருந்த திராவிட சமுதாயத்தினருக்கு பெரும் பாதிப்பைக் கொடுத்தது. தியானங்களாலும், மோனத்தாலும் பெருகி வந்த வாய்ப்புகள் ஆரியர் வரவால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன. ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்ற யோகிகள் வாக்கிறகமைய இரு சக்திகளும் சேர்ந்து பாரத புண்ணிய பூமி உலக நாடுகளின் குருவாகக் கிழமொயிற்று. சக்தியும் சிவமும் சேர்க்கை போல ஆற்றல் மிகப்பெறுவதாயிற்று. வேதம், ஆகமங்கள், உபநிடதுங்கள், என ஆத்மீக வெள்கீக வளர்ச்சிகள் பெருகலாயின. யாகங்கள், வேள்விகள் போன்ற புறக் கிரிகைகளால் இயற்கை இவர்களுடன் கூடுப்படலாயிற்று. தேவர்கள் மனிதர்களுடன் உறவாடி சக்திகளை வளர்த்தார்கள். இந்த உண்மையை அஜந்தா, எல்லோரா போன்ற குகை ஒவியங்களாலும் புராதன ஆலயங்களில் கபலக்கழிவில் அழிந்தொழிந்தன போக இன்றும் பிரமிக்கத் தக்க அழகியல்பினவாகிய சிற்பங்களாலும்

உணர்ந்து கொள்கிறோம். என் இலங்கையில் சிகிரியாக் குகை ஒவியங்கள் என்ன சொல்லின்றன. அப்படி என் அப்சரஸ்திரிகளாகத் திகழுவேண்டும். அவ்வோவிய வல்லான் வகுக்க வாரப்பு அவனது ஆத்மீக பக்ஞவித்தைப் பொறுத்ததன்றோ. அங்கே அழகியல் துள்ளித் தெறிக்கிறதன்றோ. புராதன அமர ஒவியங்களின் கலைஞர்கள் பற்றி எதுவும் நாம் அறிவுதற்கில்லை. பெயரோ குறிப்புகளோ எதுவுமில்லை. ஆனால் அவர்கள் படைப்புக்களை எதிர்காலச் சந்ததியினர் பார்த்து மகிழவேண்டும் என்ற ஒரே ஆசை அவர்களுக்கு இருந்திருத்தல் வேண்டும். இப்படி யே எழுதிக்கொண்டு போனால் ஒவியக்கலை பற்றி ஆய்வு விரிந்து விடும்; ஆனால் அதுவே எழுத்தின் தோற்றுத்துக்கு மூலாதாரமாயதென்றும், கண் உறுப்பின் நேர்த்தாக்கமே ஒவியத்தின் பரிணமிப்பு என்பதைக்கூறி, அடுத்துக் கண்டதைக் கருத்திற்கொண்டு, கொண்டதை அங்க அசைவுகள் மூலம் இங்கிதமாகக் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் நாட்டியக் கலையின் தோற்றம் பற்றி ஆராயலாம்.

குழந்தைப் பருவத்திலே நாம் எமது கருத்துக்களை எம்மை உடன் சார்ந்த பெற்றோர் முதலியவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள என்ன பாடுபட்டி ருப்புபோம் என்பதை நேரடி அனுபவங்களால் அறிந்து கொள்கிறோம். இட்டும் தொட்டும் காட்டி, மழலைப் பேச்சு (பொருள் நிறம்பா மென் சொல்) பேசி தெரிவித்தோம் அல்லவா. இதே போன்றதும், இதைவிட குடினமானதும் ஆகிய செயல், எமது குழந்தையிலிலும் முந்தையராய் மூதாதையரினதாகும். கண்ணாற் கண்ட காட்சிகளை நேர்க்கொடுகளாலும், வளை கோடுகளாலும் ஒவியங்களாகக் கெல்லான் எழுத்துக்களையும் அவ்வெழுத்துக்களின் குறிமீடாக எண்களையும் (உ.ம். அ-இல 8, க-இல 1, ஹ-இல 2, வ-இல 3, ச-இல 4, ரு-இல 5) எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணென்ன அமைத்தார்கள். அமைக்கப்பட்ட வரிவடிவங்களுக்கு நுட்பமாக ஒவி வடி வங்களை அமைத்தார்கள். இந்த ஒவி நுட்பங்கள் தமிழ் நெடுங்கணக்கிற்கு இருப்பது போல் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாமையும் இலக்கத்திற்கும் (எண்ணிற்கும்) எழுத்தையே உபயோகித்துமையும் பருவங்கள் வேறுபாடுகளைக் குறிக்க (அரும்பு, மொட்டு, மலர், வீ, செம்மல் இவ்வாறு பல பொருள்களுக்கும்) சொற்கள் எழுந்தமையும் தமிழ் மொழி தனித்துவமானதும் ஆசியானதுமான நிறைவைக் கொடுக்கிறது.

பேச்சிற்கு சைகை மூலம் பொருளுணர்ந்து வாழ்க்கையில் படிப்படியாக உயர்வடையலானது மனித கூட்டம். எதையும் தங்களுக்கு மேலாக ஒரு பொருள் இருப்பதாகவும் அப்பொருளுக்கு அர்ப்பணிக்க விரும்பியதாகவும் நடந்து கொண்டமை ஆச்சரியப்பட-

வேண்டியதில்லை. ஏன் தந்த கடவுளுக்கு திருப்பிக் கொடுப்பதில் திருப்பதி கண்டது ஆரம்ப மனித இனம். மொழி உருவும் பெற்று உரையாடல் நிகழ்ந்த காலத்தில், சைகை வழியாகப் பொருளுணர்த்திய செயல் நடனம் என்ற அழகியல் கலையாக மாற்றம் கண்டது. இறைவனுக்கு ஒரு கோயில் அந்தக் கோவிலில் கடவுளுக்கு முன்னால் அறுபத்து நான்கு முத்திரைகளை இணைத்து பரத நாட்டியம் என்ற நிலையில் கலை வளர்ந்தது. ஆற்றல் வல்லோன் நாட்டியத்துடன் இசையையும் இணைத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இயற்கையில் எழுந்த புல்லாங் குழல் இசை துணையாயிற்று.

காடுகளிலே மூங்கில்களிலே உள்ள இடங்களிலே ஓரின வண்டுகளால் துங்கள் கூடுகளை அமைப்பதற்கு மூங்கில் கணுவைத் தவிர்ந்த ஏனைய பாகங்களில் துளைத்து மென்மையான தூங்களைச் சேர்த்து கடதாசி போன்ற பொருளாகக்கூடுக்கட்டும். இயற்கையால் மூங்கில்கள் துளையிடப்பட்டன. அத்துவாரத்துடே வீசுங்காற்று நுழைவதால் இனிமையான ஒசை கேட்பதை அறிந்தான், ஆதிமனிதன். அதிலிருந்து அவ் ஒசையை ஒழுங்குபட்ட இசையாக கி இனிமையாக வாசிப்பதற்கு அறிந்துகொண்டான். இவ்வாறே வாத்திய இசைகளும், குரவிசைகளும் சேர்வதாயிற்று. இந்த இசைகளால் இறைவனை ஆராதனை செய்து பக்தியை மனித இனம் பெருக்கியது. கவிதைகளும், தேவாரங்களும் இந்துக்களது வழிபாட்டில் பெரும் பங்கெடுத்தன. தமிழ்த் தெய்வமான முருகனுக்கு அழகுப் பறவை மயில் வாகனமாகியது. எனவே முருக வழிபாட்டில் மயில் நடனத்தை குறிப்பதாகிய காவடி ஆட்டம் இடம்பெறலாயிற்று. ஒவ்வொரு கலையும் கடவுளர்க்கே பல பல கோணங்களில் அரப்பண்மாயின. இந்திய நிலப்பரப்பில் ஆலயங்களில் வளர்ந்த சுவரோவாயிங்கள், சிறப்பக் கலைகள் போன்றவை, இத்தாலி நாட்டிலுள்ள வத்திக்கான தேவாலயம் வரை வளர்வதாயின. அங்கே இன்னார் இன்னார் என்று பெயர் சொல்லி கலைஞர்களும் வழமைபோல் தென்னிந்திய நிலப்பரப்பில் இல்லாது போயிற்று. மைக்கலாஞ்சலோ, டாவின்சி, றவ்வேல், றெம்ப்றான் போன்றவர்களது அமர ஓவியங்கள் கலைகளுக்கென்று வளர்ந்தன. தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி எனத் தேனினும் இனிய திருவாசக அடிகளாவதற்கு சிதம்பரத்தில் திருநிறுத்த தாண்டவமாடும் தெய்வம் கலையே கடவுள் கடவுளே கலை என்னுமளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது.

கலைஞர் கதிர்காமத்தம்பியுடன் நேர்காணல்

யாழ்நகர் நாச்சிமார் கோவிலடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் படித்து சித்தியடைந்து 16 வயதில் LONDON MATRICULATION தொடர விருப்பம். ஆனால் இவரிடம் வசதியின்மையால் 17 வயதில் கொழும்பு நகர் வந்து சேர்ந்தார். அங்கு ஒருவருடம் இலங்கை வங்கியிலும் பின் தபால் தினைக்களத்திலும் வேலை செய்தார். அவ்வேளை பல சமூக சேவை பலவற்றில் ஈடுபட்டு வந்தார். 1956ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகம் முதல் இனக் கலவரம் ஆரம்பங்கள் நேரில் பார்த்த அன்று அவர் தன்னுக்குள் நினைத்தார் இனி அரசாங்க சேவை சரிவராது சொந்த முயற்சியில் ஏதாவது வேலை செய்து சாதனை புரிய வேண்டும் என்று. அடுத்தமாதம் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நெறி கவின் கலைகள் பரிட்சையில் தோற்றி சித்தியடைந்து மாலை நேர வகுப்புகளில் சேர்ந்து 3 வருடங்களாக பயிற்சி பெற்றார். அவ்வேளை இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தனிச்சிங்கள் மொழிச் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளினால் அரசாங்க சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். அதன்பின் வர்த்தக ரீதியாக ஓவியவேலைகளில் ஈடுபட்டு வந்தமையால் அதன் வளர்ச்சி காரணமாக இன்று இலங்கையில் ஓர் சிறந்த ஓவியக் கலைஞராகக் கிளாங்கு சின்றார். இவரிடம் இருந்து சில கேள்வி பதில்கள்

(மறுபக்கம் பார்க்க)

கேள்விஃ நீங்கள் எப்படி நாடகங்களுக்கு மேடைக்காட்சி அமைக்க முன் வந்தீர்கள்.

பதில்: பிரபல நாடக எழுத்தாளரும் தயாரிப்பாளருமான நடிகர் திரு ராம் சுந்தர் அவர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தால் அவரின் உதவியால் முதலில் நாடகத்திற்கு காட்சி அமைக்கும் துறையில் இறங் கிணேன். இதன் வளர்ச்சியினால் சினிமாத்துறைக்கு அறிமுகமானேன்.

கேள்விஃ நீங்கள் சினிமாத்துறைக்கு யாரால் எப்படி அறிமுகமானீர்கள்? அத்துறையில் எப்படி வளர்ச்சி அடைந்தீர்கள் என்று கூறுமுடியும்?

கேள்விஃ நீங்கள் எத்தனை நாடகங்களுக்கு மேடைக்காட்சி அமைத்தீர்கள்? அதில் எந்த நாடகத்தின் மேடைக்காட்சி சிறப்பாக அமைத்தது.

பதில்: 1000 நாடகங்களுக்கு மேல் மேடை அமைப்பு காட்சி செய்துள்ளன. அதில் காலம் சென்ற கலைஞர் கமீட் டெராக்ட் செய்த “வாடகைக்கு அறை” நாடகத்திற்கு மாடி அறை பல்களி போன்ற பிரமாண்டமான காட்சி அமைக்க எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதுதான் நான் அமைத்த தலை சிறந்த மேடைக்காட்சி.

கேள்விஃ சூபவாலரினி தொலைக்காட்சிச் சேவையில்

க.திருகாமத்தம்பி

பதில்: “கடமையின் எல்லை” தமிழ்ப்பட இயக்குனர்ராக்கு கடமையாற்றி P.M.தேவநாயகம் அவர்களினால் அப்படத்துக்கு உதவி செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்படம் முடியும் தருவாயில் அவர் இறந்தமையால் அதன் தயாரிப்பாளரோடு அப்படத்தை முடிக்க முழுமையாக ஈடுபட்டேன். அதன் நிமித்தம் மீண்டும் அவரின் அடுத்த படம் “நீர்மலா”வின் தயாரிப்பு முகாமையாளராக கடமையாற்ற எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பின் ஞ.ஞ.துரைராஜாவின் “குத்துவிளக்கு” போன்ற படங்களுக்கும் உதவி செய்து சினிமாத்துறையில் சிறிது வளர்ச்சி பெற்றேன்.

உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததா?

பதில்: பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தும் தொடர முடியாததற்கு கட்டுப்பாடுகளும் வேறு சில காரணங்களும் இருக்கின்றன. அது வேறு விடயம்.

கேள்வி� நீங்கள் காலமாற்றத்துக்கேற்ப மேடைக்காட்சி அமைத்துண்டா? அதனால் உங்களுக்கு ஆதரவு, தொடர்புகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றனவா?

பதில்: நான் காலமாற்றங்களுக்கேற்ப மேடைக்காட்சிகள் அமைத்து வளர்ந்துடன் அப்பணியைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றேன். அதனால்

இப்போது பல துறைகளில் உள்ள பெரியாக்கள் ஆதரவு தந்துதலியபடியால் இன்றும் எனது நிறுவனத்துக்கு ஆதரவு கிடைத்தவண்ணம் இருக்கின்றது. தற்பொழுது குறிப்பிடுகையில் திருமனைக்கலாமன்ற இயக்குனர் கலவாநிதி வண. பிதா. மரியுசேவியர் அடிக்காளாளின் ஆசியும் ஆதரவும் அதிகம்.

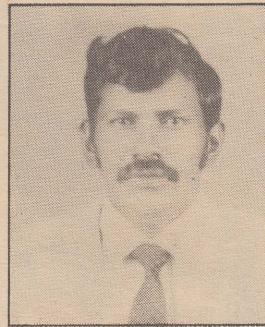
கேள்வி: திருமறைக்கலாமன்ற இயக்குனரை எப்போது சந்தித்தீர்கள். அவர்களோடு எப்படித் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. அவரைப் பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள் அவரிடம் இருந்து எதைக் கற்றீர்கள்?

பதில்: திருமூறைக்கலாமன்ற இயக்குனரை 1989ம் ஆண்டு
முதலில் கலாச்சார அமைச்சரில் சந்திதேன். அதில்
இருந்து எனக்கு அடிக்கடி தொடர்புகள் ஏற்றாட்டன.
அவரைப்பற்றி சொல்லுவதற்கு ஏராளமானவை
இருக்கின்றன. இருந்தும் ஒருசிலவற்றைக்
சுற்பிருக்கின்றேன். இவர்
எனக்குத் தெரிந்தவரை
ஆசியக்கண்டத்திலேயே
ஒரு சிறந்த நாடகக் கலை
ஞர் என்று துணிந்து
சுறுவேன் இவரிட
மிருந்து பல நாடக
நுணுக்கங்களையும், நவீன
மேடை அமைப்புக்காட்சி
மாற்று முறைகளையும்
கற்றுள்ளேன் என்றதில்
பெருமிதமடைகின்றேன்.

கேள்வி: திருமதைக்
கலாமன்றத்தைப் பற்றியும்
அதன் கலெகார்களைப்

பற்றியும் உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன

பதில்: இம்மன்றம் “கலை வழி இறை பணி” என்ற விருது வாக்கைக் கொண்டு நன்கு திறமையுள்ள இயக்குனர் கலாநிதி வண. நீ. மரியுசேவியர் அடி காரின் தலைமைத்துவத்தைக் கொண்டதாகவும் பொதுச்செயலாளர் V]. கொள்ளனரை அவர்களின் சேவைகிணாலும் வளர்த்து வரும் புனிதமான சாதி, சமயத்துக்கு அப்பால் நின்று வளர்ந்து வரும் கட்டுப்பாடான மன நம் இம்மன்றம். இந்த யுத்தகாலத்தில் பல சிரமங்கள் மத்தியிலும் எல்லா வகையான நாடகங்களையும் மேடையேற்றுவதுதான் இதன்சிறப்பு. அத்தோடு பல மன்றங்கள் நாடக விழாவினை நடத்த முடியாமல் வருடக்கணக்கில் திணறுகின்றார்கள். இம்மன்றமோ குறுகிய காலத்தில் கொழுப்பில் பல நாடகங்களையும், நாடக விழா

அ. ஜோசெப். பொறுப்பாளர்: மேட
அமைப்பு, திரு மறைக்கலாமன்றம்.

ବ୍ୟାକୋପିକଣାମାଳ

பதில்: நீச்சயமாக பயின்று கொடுப்பேன். இதற்காக பலருக்கு கற்றுக்கொடுத்தேன். ஆனால் அவர்கள் நின்றுபிடித் தகவில்லை. இருந்தும் ஒரு சிலருக்கு கற்றுக்கொடுக்கின்றேன்.

கேள்வி: இந்தியாத் தன்ன சுடு விரும்புகிற்கள்?

பதில்: இக்காலகட்டத்தில் பல சிரமங்களையும் பாராது கலைகளுக்கா உழைக்கும் கவனிதி நீ. மரியுசேவியர் அடி களாரின் பணி வளர்ந்தேயாக வேண்டும், என்றும் அவருக்கு எந்த வேலைக்கும் ஒத்துழைப்பு! நல்குவேண் என்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

வாழ்க தழிம்! வளர்க கலைகள்!

நேர்கண்டவர்: வரத ஜெயஸ்மி

**சந்தாவிற்கு
முந்துங்கள்
முகவரி :**

THE MANAGER

**CENTRE FOR PERFORMING ARTS
C/O HOTEL IMPERIAL,
14/14 A - I, DUPLICATION ROAD,
ROOM NO, 302,
BAMBALAPITIYA,
COLOMBO - 4.
P.T. 508722.**

2024

PUBLISHED BY :
THIRUMARAI KALAMANRAM
JAFFNA, SRI LANKA

PRINTED BY UNIE ARTS (PVT) LTD.